

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara — Izdaje Novinsko-izdavačko poduzeće »Stampa« Šibenik — Direktor MARKO JURKOVIĆ — Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-1-8 • Telefon štamparije 22-28 i 29-53

IZBORI zadaci društveno-političkih organizacija

Ovaj podsjetnik korisno će poslužiti svakom aktivisti, biraču ili zboru birača, jer je gotovo programski.

U skoro će se svaki član naše socijalističke zajednice ponovno naći u ulozi predlažaga i birača, jer će se u narednim mjesecima održati izbori za predstavničke organe skupštine — od Općinsko do Savezne, naime sistemom socijalističke demokracije, jednim dijelom oživotvorene

u principu rotacije, predviđa se da se naši predstavnički organi (skupštine) svake druge godine obnavljaju novim kadrovima. Da bi pripremni izborni period, do samog akta izbora, bio što intenzivniji, dinamičniji, što je moguće potpuniji, a ta pot-

punost treba da se očituje u tome da svaki član naše zajednice, pa i naše komune, bude temeljito upoznat s principima demokratskoga socijalističkoga izbornog sistema, s društvenim, političkim, privrednim i kulturnim postignućima naše zajednice i komune, sa stupnjem razvika socijalističkog i drugih oblika društvenog života kod nas, potrebno je da se svi pojedinci, svi radni kolektivi i sve društveno-političke organizacije uključe u akciju Socijalističkog saveza radnog naroda naše komune, kako bismo time sam čin izbora, koji treba da bude odraz našega angažiranja u svim oblastima života, učinili što svečanijim. Da bi se i »Šibenski list« pridružio akcijama birača naše komune, odlučili smo da vas pravovremeno informiramo o cijelom toku izbora — od početnih priprema do završnih rezultata.

Međutim, kako predizborna aktivnost dolazi u vrijeme intenzivnog proučavanja materijala sa VIII kongresa, osobito Rezolucije, te proučavanja Teze Saveznog sabora SSRNJ o kadrovskoj politici, i u vrijeme održavanja konferencija SK na našoj komuni, to će biti teško zabilježiti sve ono što učinimo u ovom periodu. Ali da bismo ipak bili raznovrsniji u informacijama, očekujemo da nam o tome, priložimo pomognu naši čitaoci, kojih ima u svakome mjestu naše komune.

TRI IZBORNE FAZE

Izborna komisija, formirana pri Općinskom odboru SSRN, donijela je program izbornih aktivnosti, kojeg karakteriziraju obimnost i masovnost pripremnih akcija i davanje velikih ov-

laštenja biračima i organizacijama. Program je podijeljen u tzv. faze rada.

PRVA FAZA — obuhvaća raspravu u skupovima SSRN i skupovima radnih i društveno-političkih organizacija o strukturi Skupštine općine i Skupštine kotara, a na kojima bi trebalo utvrditi i kvalitet predstavničkih i skupština i, u vezi s tim, raspraviti o Tezama Saveznog odbora SSRNJ o kadrovskoj politici. Tako obimni posao trebalo bi da bude završen do 20. siječnja o. g. Da bi taj posao i uspio, već su 10. siječnja održani različiti skupovi u mnogim mjestima naše komune.

DRUGA FAZA — obuhvaća period od 20. siječnja do 1. veljače, i u tom vremenu svi skupovi SSRN, SK, sindikata, Saveza omladine, boračkih i drugih organizacija i različitih udruženja trebalo bi da se upoznaju s radom Skupštine općine Šibenik kroz dvogodišnji mandat, s dosadašnjim postignućima u razvitku naše komune i s osnovnim smjernicama perspektivnog razvika naše komune kao cjeline.

Pored toga, ti će skupovi, na temelju prethodno (u prvoj fazi) utvrđene strukture Skupštine, konkretno diskutirati o kandidatu na. Takve rasprave odgovorit će na pitanje o tome kakve profile predstavnika trebamo, tj. na njima bi se trebalo diskutirati o tome da bismo one kod kojih su razvijene moralno-političke kvalitete, osjećaj prema poslu i osjećaj socijalističkog humanizma i patriotizma.

TREĆA FAZA — U periodu od 15. veljače do 1. ožujka trebalo bi da zborovi birača potvrde i o zakone obimne rasprave dotad

vođene na skupovima organizacija SSRN i drugih organizacija. Dakako, nakon toga predstoji, reklo bi se najmanifestacioniji dio izbornih aktivnosti — GLASANJE, u kojem će doći do izražaja velika aktivnost svih organizacija, a taj će se posao obaviti krajem ožujka (za Općinsku skupštinu i u travnju (za Sabor i Saveznu skupštinu).

U vezi sa svim prethodnim, naročito bi trebalo posvetiti pažnju sljedećim zadacima:

— da sve akcije budu prožete odlukama Osmog kongresa SKJ, posebno Rezolucije, tj. da to bude prilika da svaki pojedinac i svaka radna organizacija izanalizira sebe;

— da se diskutira o radu i djelovanju dosadašnjih odbornika i o njihovoj vezi sa zborovima birača i predstavničkih tijela;

— da se posebno akcentiraju perspektivni razvitak, javno donošenje odluka u tom pravcu, raspodjela dohotka na nivou ekonomskih jedinica i povećanje produktivnosti.

Sve to, dakako, ne treba shvatiti kao stvar izborne komisije, nego kao stvar svih socijalističkih snaga, svakog pojedinca i člana SK, jer ćemo jedino tako izboriti potpuno oživotvorenje principa demokratskog i javnog kandidiranja, vodeći, naravno, računa o usvojenim kriterijima; tj. da bismo to u potpunosti ostvarili i tehnički i politički kao i dosad, trebalo bi da svaka organizacija napravi svoj program rada — na temelju programa usvojenog na plenumu Općinskog odbora SSRN (donosimo ga u cjelini).

U OVOM BROJU

Iz odborničke kartoteke

Zašto su mladi nezadovoljni?

Vodice, Vodice...

Jedan mali radni kolektiv

Monstruozni logor

Hoće li nešto »puknuti« u prosvjeti?

Prepustimo to radnoj organizaciji

Damir Trlaja na Bledu

SA PROSIRENOG PLENUMA OO SSRN — ŠIBENIK

ZAKLJUČCI

1. Da bismo zadatke što bolje i svestranije realizirali, nepohodno je potrebno da se formira jedno izborno tijelo pri Općinskom odboru SSRN, koje bi se zajedno sa Skupštinom i drugim organizacijama, brinulo u političkim i kadrovskim pripremama za izbore i obezbjeđenjem radnog kontinuiteta društvenih organa. Posebno bi pomenuta komisija trebalo da suraduje sa svim općinskim organizacijama i da vodi stalnu brigu o svim događajima na terenu.

2. Do izbora nas očekuju ogromni zadaci. Pripreme bismo mogli karakterizirati u tri faze:

PRVA FAZA — treba da obuhvati rasprave o kriterijima i strukturi organa, kako u forumima, tako i sa svim članovima SSRN, odnosno građanima.

U ovoj fazi trebalo bi da se rasprave Teze u svim organizacijama, kako SSRN, tako i u sindikatu, Savezu omladine, boračkim organizacijama, udruženjima, itd.

DRUGA FAZA — treba da bude odabiranje kandidata za predstavnička tijela.

Na ovim skupovima trebalo bi da se raspravlja o aktivnosti svih predstavničkih tijela i dosadašnjim uspjesima i nedostacima u našem razvitku.

TREĆA FAZA — obuhvaća održavanje zborova birača.

3. U organizacijama Socijalističkog saveza, kao i drugim političkim organizacijama i organima samoupravljanja trebalo bi organizirati široke diskusije građana o Tezama Saveznog odbora i o mogućnostima i načinu njihove primjene. Pri tome bi se trebalo izboriti za pravilne kriterije, koji su u skladu s Ustavnim principima o kadrovskoj politici.

4. Potrebno je da organiziramo isticanje mogućih kandidata za odbornike i poslanike na širokim skupovima građana, u mjesnim organizacijama i područnicama SSRN, sindikata i na skupovima drugih društveno-političkih organizacija, udruženja i organa samoupravljanja.

Taj bi posao trebalo završiti najkasnije do 15. II 1965. godine.

5. Na izbornim područjima, na kojima će se u travnju sljedeće godine izvršiti izbori za odbornike i poslanike Sabora i Savezne skupštine, što prije organizirati sređivanje biračkih spiskova.

6. Preispitati i javno utvrditi koje je funkcije potrebno profesionalno vršiti u SSRN i drugim društveno-političkim i društvenim organizacijama. Pitanju deprofesionalizacije političkih funkcija pristupiti studiozno i postupno je provoditi svugdje gdje je to moguće.

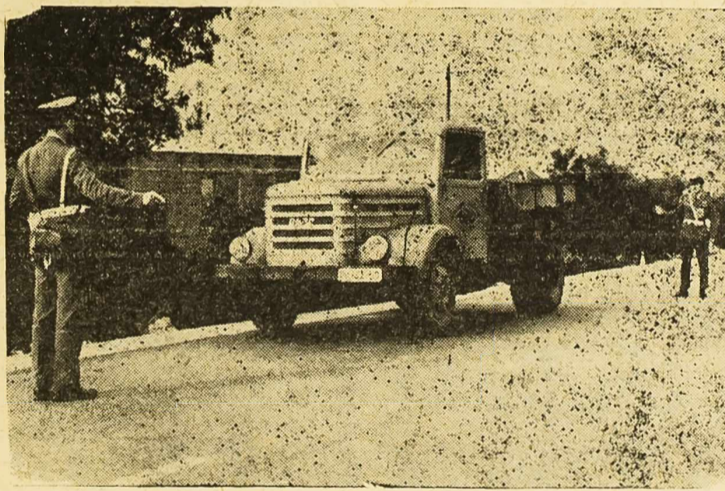
7. Do kraja treba da se izborimo za princip rotacije. On treba da nađe svoje mjesto u svakoj izbornoj jedinici. Ovdje treba da se poštuju samo iznimke i do kraja volja birača. Tu ne smije da dođe do izražaja nikakvo nadmetanje od bilo kojeg organa.

8. Treba se do kraja zalagati za princip pravilnog rasporeda funkcija. Tu treba da dođe do izražaja to da svi forumi jedne organizacije ili organa snose dio zaduženja koji stoji pred forumom, tj. pred organizacijom.

9. Treba koristiti sve forme informiranja, počevši od štampe, radija i televizije pa do razglasnih stanica u radnim organizacijama i mjestima. Isto tako, odmah treba koristiti sve skupove, koji se sada održavaju, za tumačenje Teza i ovih zaključaka.

10. Održati sastanak sa čitavim političkim aktivom Općine, na kojem iznijeti predstojeće zadatke u vezi sa izborima.

Potrebno je da svatko u okviru svoje organizacije izradi program predizborne aktivnosti na temelju ovog programa, vodeći računa posebno o zadacima svake organizacije.

ZAHVALA

U nemogućnosti da se pojedinačno zahvalimo svima onim organizacijama, ustanovama i pojedincima koji su nam za vrijeme novogodišnjih prazni-

ka izrazili čestitke i svojim priložima odali priznanje u našim naporima na sigurnosti saobraćajca, ovim putem iskreno se zahvaljujemo.

SAOBRAĆAJNA MILICIJA
Šibenik

I s osobnim dohocima je u dlaku ista situacija, ako ne ju prosjek primanja 60 tisuća (ako imaju više, molim za i povoljnija. Na primjer: administrativne sile poduzeća imazinjenje), dok ekonomska jedinica neposrednih proizvađača prima u prosjeku 30 tisuća. Pretpostavimo da je isti broj administrativaca i radnika — prosjek je vrlo lako izračunati: 45.000 po glavi.

Tako se isto može izračunati i školska sprema: fakultet i osnovna škola daju srednju školsku spremu. Ili: analfabetski tečaj i jedan nepismeni daju dva polupismena. Kod pojedinačnog izračunavanja školske spreme teško se upuštaju, jer kako bi to izgledalo kad bismo se upuštali u izračunavanje školskih kvalifikacija, recimo: direktora i sekretarice. Ispalo bi da drug direktor kao svjestan faktor eksploataira školsku spremu svoje najbliže suradnice. Budući da znamo da je na temu direktor-sekretarica napisano bezbroj viceva, netko bi i tu računicu shvatio kao vic.

A mi, u stvari, govorimo o prosjecima.

I to samo prosječno. Jer, ima i drugih prosjeka koje nismo računali.

MARIN

Zapis o dobrim ljudima

Netko gradi - netko razgrađuje

Mi smo radni narod, i time je kazano gotovo sve.

To znači da radeći na svojim radnim mjestima po skraćenom ili punom radnom tjednu, stvaramo nova dobra, bolji standard i istovremeno izgrađujemo nove društvene odnose. Tako to stoji u udžbenicima, na stranicama listova, i što je najvažnije, u našim shvaćanjima.

Ali uvijek baš i nije tako.

Jer, dok se na jednoj strani gradi, na drugoj se nađu poneki koji razgrađuju. Da, znam, ne želite uopćavanja. Hoćete malo konkretnije, pa neka bude.

Nema građanina ovoga grada, a ni prolaznika, koji ne zna za Vidilicu ili Belveder, kako ga još zovu. S toga visa iznad Gimnazije puca pogled daleko po moru i otočju. Poslije kiše, kad je vedar dan, neki kažu da se i Vis vidi. I eto, to je mjestance nekad bilo lijepo uređeno, sa klupama i čvrstom betonskom ogradom. Danas — nema ni jednog ni drugog. Malo pomalo, ali sistematski i uporno, porušena je čitava ograda. Od nje ostadoše samo blijedi tragovi.

Primjer drugi.

Bila je javna telefonska govornica pred kinom »Tesla«. Razbiše je i više je nema. Ispred Ribarnice druga je tek bila postavljena, ali iste noći porazbijaše stakla i odnesoše slušalicu. Pošta je uspjela nekako spasiti aparaturu. Uzgredno, kao napomena: u nekoliko zadnjih godina u našem gradu uništeno je desetak aparata za javne telefonske govornice. Oni se, inače, ne proizvode kod nas, nego ih od firme »Stmens« nabavljamo za devizna sredstva.

Ako treba — evo još jednog primjera.

Naš veliki park znamo gdje je. I kakav je znamo. S jedne strane je Pošta, s druge park — između ulica Vladimira Nazora. Do ulice je park ograđen ogradom od željeznih šipaka. Svaka od njih završava šiljkom, nalik na koplje, koji je više rudimentarnog nego funkcionalnog karaktera. I što je najvažnije, oni nikome nisu smetali. Ali i pored svega toga od 920 šipki, koliko ih ima u cjeljoj ogradi od obale do Poljane, na 761 sromljen je šiljak. Na ostalih 159 još uvijek su ostali, ali samo zato što nisu nadohvat ruke.

Zaključak nikakav izvoditi neću. Nikoga nisam vidio da ruši ogradu Vidikovca, nikoga nisam vidio da razbija stolice u Kazalištu. Razbijače telefonskih govornica i ograde parka vidio nisam. A ipak sam siguran da se nisu ponovo aktivirale vile koje su ometale gradnju Skadra na Bojani.

OGLEDALO: PROSJEK

Moja žena i ja trošimo prosječno 10.000 dinara mjesečno na ime džeparaca. Ja kupujem novine i trošim 2.000, a ona na kratku i dugu ondulaciju, zatim šminku, lak za nokte, »Praktičnu ženu« (bilo bi ljepše bez navodnika) i druge »sitnice« — daljnjih 8.000. I tako smo, kako vidite dobili prosječne troškove kućnog budžeta iz stavke: džeparac!

Ako direktor poduzeća ima četverosobni stan a radnik istog poduzeća jednosobni, onda dobijemo prosjek stana od 2,5 sobe po domaćinstvu. Ruku na srce: prosjek nije loš. Taj prosjek možemo i dalje izračunavati; recimo da taj direktor ima četiri člana porodice (za svakoga po jednu sobu), a njegov radnik šest članova, dobit ćemo prosjek — da deset članova dviju porodica uživa stambeni prostor od 5 soba — jedna soba na dvoje. Također dobar prosjek. Bit će još bolji ako bračni drugovi spavaju u jednoj sobi. Izmješek će biti više nego dobar.

rimo li kvadraturu četverosobnog i jednosobnog stana, pro-

Odbornici po kvalifikacijama, školskoj spremi i starosti

Podaci što ih koristimo evidentirani su u odborničkim kartonima. Zabilježili su ih sami odbornici. Budući da su, po našem mišljenju, veoma zanimljivi, prezentirat ćemo ih našim čitaocima, onima koji su ih izabrali kao svoje predstavnike u četiri vijeća Skupštine općine Šibenik. Kako ovo činimo u vrijeme kad počinje živa aktivnost za predstojeće izbore, držimo da bi podaci koje iznosimo mogli korisno poslužiti i prilikom predstojećih kandidiranja. Naime, jednom dijelu sadašnjih odbornika mandat je trajao dvije godine i na njihovo mjesto trebalo će izabrati nove.

Shodno podacima, proizlazi da će prilikom idućih izbora biti rotirano sedamdeset sadašnjih odbornika, jer su bili iz-

brani da svoje birače zastupaju dvije godine, dok je 80 odbornika mandirano na četiri godine. Dakle, u sva četiri vijeća Skupštine općine Šibenik bilo je izabrano 150 odbornika, i to 127 muškaraca i 23 žene. Analizirajući te podatke, nije teško zaključiti da je ženskih predstavnika u Skupštini općine Šibenik malo, s obzirom na broj birača na njihovu aktivnost u političkom životu, kao i na broj zaposlenih žena birača.

Zanimljivi su također i podaci koji govore o starosti sadašnjih odbornika. Od ukupno sedamdeset odbornika kojima mandat ističe — do 26 godina života ima ih sedam, od 26 do 45 godina ima ih 52, deset ih je u starosnoj dobi od 45 do 55 godina, dok je tu granicu staro-

Iz odborničke kartoteke

sti prešao samo jedan odbornik. Od odbornika kojima trajanje mandata iznosi četiri godine — samo još trojica nisu navršila 26 godina, 67 odbornika ima između 26 i 45 godina, devetorica su zašla u starosnu dob između 45 i 55 godina, a jedan je već navršio 55 godina. Prema tim podacima, proizlazi da većinu odbornika čine oni od 25 do 45 godina života. Međutim, uočljivo je da je malo birano odbornika ispod 26 godina, što ujedno navodi na zaključak da bi prilikom narednih predlaganja trebalo kandidirati veći broj mladih ljudi.

U rubrici gdje je evidentirana školska sprema sadašnjih odbornika stoji: 27 predstavnika ima visoku stručnu spremu, 8 višu, srednju stručnu spremu

ima 37 odbornika, nižu 45, dok ih je 33 sa prijašnjom osnovnom školom. Dakle, visoka stručna sprema zastupljena je sa 18 posto, viša sa 5,3 posto, a srednju stručnu spremu ima 24,6 posto odbornika sadašnjih četiriju vijeća Skupštine općine Šibenik. Prema odborničkim kartonima nije teško izračunati da nižu spremu, u koju se obračunavaju izvršene osnovne škole današnjeg tipa i osnovna škola do četiri razreda, ima 34,6 posto odbornika. Kad se to sagledava s formalnog gledišta, dolazi se na zaključak da je to dosta velik procent. Međutim, kada se o tome govori, treba uočiti činjenicu da su odbornici koji spadaju u tu kategoriju osobe neposredno zaposlene u proizvod-

nici — radnici, među koje spada i pretežno veći broj rukovodilaca radnih organizacija, koji su od oslobođenja do danas radili ili rade na odgovornim dužnostima, bilo u privredni ili u političkim organizacijama, i koji su kroz to vrijeme stekli izvjesne sposobnosti.

Po stručnom profilu — odbornici sa visokom stručnom spremom su: četiri ekonomista, četvorica profesora, šest je pravnik i upravnih pravnik, također šest liječnika, jedan veterinar, četiri inženjera, dok su dvojica farmaceuti. Postoji opravdano mišljenje da je broj odbornika koji imaju visoku i višu stručnu spremu sasvim zadovoljavajući, a to se isto može konstatirati i kada je ri-

ječ o zastupljenosti osnovnih stručnih profila.

Nije naodmet u ovome informativnom napisu iznijeti i podatke o društvenim djelatnostima odbornika. Od ukupnog broja odbornika — neposrednih proizvođača, ima 36, službenika 32, dvadeset i trojica su direktori i ostali rukovodioci, nastavnika ima 20, zdravstvenih radnika 14, sedmorica su profesionalni politički radnici, a ostali su zaposleni u raznim društvenim djelatnostima. To su, dakle, penzioneri, vojna lica, zemljoradnici i domaćice. S obzirom na upravo spomenute podatke, drži se da bi novi odbornici bili pretežno iz onih društvenih djelatnosti koje imaju prioritetan značaj u daljnjem razvoju šibenske komune.

Prepustimo to radnoj organizaciji

Naš razgovor sa predsjednikom Privrednog vijeća skupštine općine Šibenik drugom Svetom Mandićem

Zanimalo bi nas, druže Mandiću, kako Vi kao predsjednik ocjenjujete aktivnost odbornika Privrednog vijeća Skupštine općine Šibenik. Kažite nam, zapravo, s koliko su žara odbornici učestvovali u obimnom radu Vijeća?

— Ocjenjivati rad i aktivnost odbornika Privrednog vijeća, u stvari, znači davati ocjenu rada Privrednog vijeća kao cjeline. Zbog toga smatram potrebnim reći nekoliko riječi o radu aktivnosti Privrednog vijeća, posebno i zbog toga što je ono u svom radu dalo znatan doprinos u rješavanju mnogih problema koje je rješavala Općinska skupština u cjelini. U proteklom periodu Privredno vijeće održalo je sedam sjednica, na kojima je raspravljano uglavnom o najaktuelnijim prirednim problemima na općini. Odmah na početku svoga rada Privredno vijeće je donijelo program svoga rada. Iako su potrebe iziskivale da se ponekad raspravljaju problemi koji i nisu bili zacrtani u programu, on je gotovo u potpunosti i izvršen.

Odbornici Privrednog vijeća potiču iz pojedinih radnih organizacija. Dosta njih radi u neposrednoj proizvodnji. Važno je naglasiti da su većina odbornika birani prvi put u Skupštini općine. Te činjenice su imale znatnog odraza u radu Privrednog vijeća, rekao bih u pozitivnom smislu, posebno što se tiče ozbiljnosti razmatranja pojedinih pitanja. Privredno vijeće u većini slučajeva razmatra probleme koji se tiču ili pojedinih radnih organizacija ili probleme pojedinih privrednih djelatnosti, za razliku od zajedničkih sjednica Općinske skupštine na kojima prevladava donošenje raznih normativnih akata. Takvo tretiranje problema na Privrednom vijeću zahtijeva od odbornika dobro poznavanje pojedinih problema koji se razmatraju, jer od toga zavisi i donošenje najpovoljnijeg rješenja u svakome slučaju. Čini mi se da ta želja, da se uđe u problematiku koja se rješava, a nakon svestranog razmatranja i upornost da se nađe jedini mogući zaključak — spada u najpozitivnije karakteristike rada većine odbornika Privrednog vijeća.

Recite nam što se ponajviše sviđelo u njihovu istupanju, u riječi što su je zatražili prilikom pojedinih raspr.

— Kod pojedinih odbornika meni se najviše sviđela njihova otvorenost, njihova objektivna kritika raznih slabosti, kao i njihovo nastojanje da se dođe do objektivne istine kad se raspravlja o osobito važnim problemima.

A sad, izjasnite se i za drugu stranu medalje: Što biste odbornicima Privrednog vijeća mogli najviše zamjeriti? Kažite to, molimo Vas, bez ustručavanja!

— Moja najveća zamjerka pojedinih odbornicima je svakako njihovo izostajanje sa sjednica. Iz podataka kojima raspolazem vidljivo je da je od 40 odbornika Privrednog vijeća najviše prisustvovalo na sjed-

nicama 26, a na tri posljednje sjednice bilo je prisutno svega 21, što znači tek neophodna većina da bi se sjednice mogle održati. Rijetko je ko od odsutnih opravdao svoj izostanak. Isto tako, nekoliko odbornika, koji iz objektivnih razloga to više ne mogu biti (ne žive više u Šibeniku, nisu našli za shodno da podnesu ostavke — kako bi radne organizacije mogle izabrati umjesto njih nove odbornike, tako su napr. neka poduzeća, kao »Luka«, »Asfalt« i još neke ostale bez svojih predstavnika u Privrednom vijeću. Svakako da bi i te privredne organizacije trebalo da o tome vode računa. Na kraju, smatram da bi nekim odbornicima, koji ne pokazuju nikakvu aktivnost u radu Skupštine, trebalo preko radnih organizacija koje su ih birale i Općinske skupštine oduzeti mandat odbornika.

Na dnevnom redu Privrednog vijeća, koliko nam je poznato, bile su i pojedine, da ih tako nazovemo, neugodne tačke. Kada to spominjemo, imamo na umu, recimo, skradinsku tvornicu, Tvornicu ribljih konzervi i njima slične. Da li je u toku rasprava o tim problemima bilo pojave izvjesne sentimentalnosti? Kažite nam svoje mišljenje o navedenim problemima ili neriješenim pitanjima.

— Istina je da su na sjednicama Privrednog vijeća prevladavale »neugodne tačke«, kako ih Vi nazivate. Po mom mišljenju, to je sasvim i razumljivo i normalno. Vijeće je na svoje tri sjednice razmatralo stanje Tvornice kreće i tankostijene opeke »Pavle Pap-Silja« iz Skradina. Mislim da dijelim mišljenje svih odbornika Privrednog vijeća kad kažem da kod razmatranja tih problema nije bilo

nikakve sentimentalnosti. Praksa je već pokazala da su preporuke i zaključci koji je Privredno vijeće donosilo za pojedine radne organizacije (»Jadranska« i »Dalmacija«) imali pozitivan utjecaj na rad tih radnih organizacija. Po mom mišljenju, te radne organizacije danas stoje čvršće na svojim nogama nego prije. Tvornica opeke iz Skradina za nijansu je u nešto povoljnijoj situaciji nego prije, ali će toj radnoj organizaciji trebati još prilično vremena i dosta pomoći, a naročito financijske i kadrovske, da bi isplivala iz teške situacije u kojoj se nalazi. Smatram da se ne može smatrati sentimentalnošću stav Općinske skupštine da učini sve što je u njenoj moći da održi u proizvodnji jednu od najmodernijih krećana i tvornica opeke u našoj zemlji, da joj pomogne da proizvodni rentabilno proizvode jako potrebne našoj građevinskoj operativi i, na kraju krajeva, da omogući daljnje zaposlenje ne baš tako malog broja radnika u toj radnoj organizaciji. Iako Privredno vijeće a i Općinska skupština ne raspolazu sa »čarobnim štapićem«, da bi preko noći mogli riješiti pojedine teže privredne probleme na našoj općini, a poznato je kako se stoji sa financijskim sredstvima, mislim da je učinjeno ono što je jedino bilo moguće u takvoj situaciji.

Odbornici Privrednog vijeća, kao odbornici ostalih izabranih tijela Skupštine općine Šibenik, trebalo je da o radu svoga predstavničkog tijela obavještavaju one koji su ih delegirali. Da li ste zadovoljni s onim što je u tome pogledu postignuto?

— Nije mi poznato da su odbornici bilo kojeg vijeća, pa ni Privrednog, samoinicijativno sa-

zivali zborove radnih organizacija da bi na taj način izvršili svoju obavezu o obavještavanju o radu svoga predstavničkog tijela. To je, po mom mišljenju, veliki propust svih nas. Međutim, smatram da taj propust nije nepopravljiv. Nalazimo se u periodu predizborne aktivnosti. Iza nas se nalazi jedna zaokružena cjelina rad Privrednog vijeća i s malo dobre volje ne bi bilo teško da svi mi obavijestimo one koji su nas izabrali — ne samo o radu Vijeća nego i o našem vlastitom učesću u radu Vijeća, i to bez nekakvih posebnih »direktiva« sa strane. Inicijativa za takve skupove dobro bi došla i od samih radnih organizacija, i to posebno od njihovih sindikalnih organizacija i organizacija Saveza komunista.

S obzirom da Vam iskustvo predsjedatelja to može dopustiti, zanimalo bi nas kakve biste Vi ljude, pod pretpostavkom da ih sami predlažete, kandidirali u Privredno vijeće?

— Čini mi se da je najvažnije da u Privredno vijeće budu izabrani ljudi iz neposredne proizvodnje, koji vrlo dobro poznaju pojedine privredne probleme, ne samo svoje radne organizacije nego komune kao cjeline. Prema tome, kako vidite, poseban akcent stavljam na kvalitet, jer smatram da je to garancija za uspješan rad Privrednog vijeća. Svakako da bi se tu trebale navesti još neke odlike, koje bi trebalo da imaju odbornici Privrednog vijeća, ali radije prepustimo to samim radnim organizacijama koje biraju, jer sam uvjeren da je naš demokratski izborni sistem omogućio da u predstavnička tijela budu izabrani najbolji među najboljima.

tekstu. Inače, Mirjana je debitirala prije dvije godine, a na »Beogradskom proljeću 1964« postigla je prvi veći uspjeh i jednu od nagrada s pjesmom »Strepnja« (na tekst Desanke Maksimović). Snimala je dvije ploče za Jugoton i gostovala u Rumuniji i Bugarskoj, dok se sada sprema za televizijski nastup u Mađarskoj.

Nakon prve tačke, otpjevala je »Gospodara mora« mnogo efektinije i temperamentnije, iako, reklo bi se, opet nešto preglasno. Domaći tekst bio je dobar. Grčku pjesmu »Simeroni« pjevala je prosječno.

Zoran Georgijev predstavio nam se također prvi put u Šibeniku, i to s najpopularnijom melodijom 1964. godine »Jedna suza na tvom licu«. On je pobrao i dva aplauza za vrijeme izvođenja, usprkos zamjetljivoj grešci na početku, a djelomice i u talijanskom tekstu. No njegova »Eden bakneš«, koju je pjevao na svoju vlastitu želju, pokazala je zavidne glasovne mogućnosti ovoga mladog pjevača. Slijedeća kompozicija koju je pjevao poznata je također iz Sanrema 1964. »Kada sretnošću moju djevojku«, ritmički je bila vrlo ujednačena i sa dobrom uigranošću orkestra.

Nina Spirova, kojoj je ovo treće gostovanje u Šibeniku i čiji se uspjeh u Opatiju 1964. sastajao u izvrsno izvedenoj melodiji »Eden bakneš«, otpjevala nam je nekoliko melodija sa svojih ploča. Prva od njih

TRI MIŠLJENJA O ZBOROVIMA BIRAČA

ZASTO SMO TRI PUTA ODGAĐALI SASTANAK?

NIKO BAGOJE: Meni se čini da su zborovi birača već do sada stekli vidnu afirmaciju. Raduje me također činjenica da oni sve više postaju široke tribine građana na kojima se prijedlozi ne amenuju, već se, gotovo u pravilu, na njima svestrano raspravljaju. Samo, da se ne bismo krivo shvatili, to ne znači da zborovi birača ne bi trebalo da budu još, da tako kažem, kvalitetniji. Događa se ponekad da se sastanci brzo završe, a to nije, zar ne, garancija da se o svim tačkama dnevnog reda studiozno i temeljito raspravljalo. Zbor birača na Škopincu »pati« i zbog povremenoga slabog posjeta. Nije tome davno, na primjer, da smo zbor birača morali tri puta odgađati, jer ga nije poohodio dovoljan broj građana. Nisam također zadovoljan ni činjenicom da se na zboru mnogo manje govori nego u kuloarima. Ima dobar broj pojedinaca koji u »nevezanim«, »privatnim« razgovorima zamjećuju i primjećuju i ovo i ono, ali kada dođu, i ako dođu, na zbor birača — mudro šute. Ne znam koji je tome razlog, a po mom mišljenju — nikakav razlog i ne postoji, bar ne takav da bi mogao biti prihvatljiv. Rekao bih također da bi poneke odluke zbora birača trebalo mnogo više poštivati. A to nije nevažna stvar i ona se može čak reflektirati i na posjetu tim sastancima. Naš odbornik inače sasvim dobro obavještava birače, iako bi i u tom pogledu, nezavisno od drugih stvari, moglo, vjerujem, biti bolje.

ODBORNIKU NIGDJE NI TRAGA

MIRKO SPAHIJA: Zboru birača gotovo uvijek prisutvujem, pa vjerujem da moja zapažanja mogu biti na mjestu. A čini mi se, eto, da ti sastanci više puta nisu dobri. Kada to govorim, imam na umu u prvom redu način kako se birači i građani informiraju. Naime, veoma je čest slučaj da oni koji prisustvuju zboru dolaze do čina glasanja neprimljeni, a sve zbog toga što im se pojedine stvari više puta veoma loše razjasne. U Donjem Polju, a govorim iz iskustva toga zbora birača, odbornik gotovo nikada nije prisutan. Ljudi ga nisu poznavali ni u vrijeme kada je biran, a isto tako ne poznaju ga ni danas, jer jednostavno kroz ove dvije godine nije nijednom navratio ni na kakav sastanak ili zbor birača. Zahvaljujući toj činjenici, birači se o odlukama i prijedlozima upoznavaju, da se tako izrazim, iz druge ruke, što ne bi trebalo da bude praksa i što je, zacijelo, negativna pojava. Inače, duboko vjerujem da su zborovima veoma potrebne institucije i da bi im trebalo dati i veće kompetencije. Vjerujem da će u našem daljnjem razvoju tako i biti.

POSTIVATI ZAKLJUČKE ZBORA BIRAČA

ISMET ORUČ: Zborovi birača raspravljaju o pitanjima koja su i te kako važna. Kao takvi, oni su u sistemu naše demokracije zauzeli značajno mjesto. Eto, upravo zbog toga i držim da bi se zaključcima zborova birača, ako hoćete, konkretno onoga na Subičevcu, trebalo poklanjati mnogo više pažnje, jednom riječi, da bi ih trebalo uvijek poštivati. Ako toga ne bude, a praksa pokazuje da i toga ima, zborovi birača izgubit će svoj ugled i neće biti ono što je zamišljeno da budu. Građani na tim sastancima raspravljaju, donose odluke i zaključke, pa, jednom riječi, i očekuju da se ono što su zaključili i predložili stvarno realizira. Vjerujem da i bolja posjećenost ne bi bila naodmet, ali to je posebno pitanje koje povlači za sobom i problem nepostojanja prikladnih prostorija za sastanke. Inače, primijetio sam da su zborovi birača u posljednje vrijeme ipak bolje posjećivani. Tome je, vjerujem, doprinijela i činjenica što naš odbornik veoma dobro ispunjava svoju dužnost, što da je potrebna obavještenja i govori biračima o svemu onome što se radi u Skupštini općine.

bila je kompozicija Đure Solca »Cveće i ti«. Izvedena je u veoma staloženom i smirenom ritmu sa izvrsnim masažama trubača i nadasve osjećajnim glasom Nine. »Kakva ljubav« izazvala je aplauz već na početku. Nina je svakako najsigurnija u interpretaciji na svom makedonskom jeziku. Ona ima snage i glasa kad joj to treba. Veoma temperamentno. U nešto preglasnoj je pratnji opet se isticao trubač orkestra. Svojom najboljom kartom Nina je zaigrala čini se na melodiji »El Copleto« (iz filma »Majko slušaj moju pjesmu«), koju je otpjevala zaista saživljeno sa istaknutim smislom za podražavanja španskog temperamenta. Brži ritam u melodiji »U čemu je stvar« otpjevala je također dobro, iako brzi ritmovi nisu njen »fah«.

U drugom dijelu programa prvi put se šibenskoj publici predstavio Đorđe Marjanović. On je sa nekoliko riječi pobudrivao prisutne, zaželivši šiben-

čanima mnogo uspjeha u Novoj godini. Ponešto suzdržana publika reagirala je burnim aplauzom na njegovo dobro poznatu melodiju »Zvižduk u 8«. Drugu svoju pjesmu »Draga Splićanko« Đorđe je opet otpjevao efektno i sa zanosom. Pjesma »Robert« bila je pozdravljena nekoliko puta i možda je izazvala najveći aplauz, vjerovatno i zbog svog pomalo spektakularnog završetka.

Đorđe je imao dobar kontakt s publikom, kroz njemu svojstven način konferanse. On zna očito dobro pripremiti teren svakoj pjesmi. Tako je bilo i pred melodijom »Oh Đozefine« izvedenoj u brzom tvistu. Nisu izostali ni ritmovi koje Đorđe rado pjeva »Da čekić imam ja« i popularna, gotovo sporna, kako kaže Đorđe, »Ringe ringe raja«. On je prikazao i izvedbu jedne narodne pjesme iz SSSR-a sa naslovom »Ja sretoh djevojku« u vlastitoj improvizaciji i prilagođenom ritmu.

Saša Subota i Đorđe u Šibeniku

Grupa pjevača beogradske »Estrade«, na čelu s Đorđem Marjanovićem i orkestrom Saše Subote, prikazala nam 9. I u sali Doma JNA reviju manje — više poznatih melodija i ritmova.

Pored Đorđa Marjanovića, nastupila je (već po treći put u Šibeniku), Nina Spirova, te mladi beogradski pjevači Zoran

Georgijev i Mirjana Beširević. Prvi dio programa otpočeo je melodijom »Non ho'eta«, koja je, u interpretaciji Mirjane Beširević, pobrala prvi aplauz ove večeri. Tu je melodiju ona snimila na svojoj ploči pod naslovom »Nitko nije kao ti«. Mada nije podražavala Ritu Pavone, izvele ju je nešto preglasno i sa greškama u talijanskom

Prolazimo nedavno jednom od uskih, gotovo »zabačenih« ulica našega grada i iz jedne prostorije čujemo poznati ritam »Marša na Drinu«. Približavamo se grupi od desetke omladinaca koji »škilje« kroz prozorske rupe u dvoranu, gdje uvijek biva svoj program jedan od šibenskih orkestrara. Odmah pomišljamo — mi zaista imamo orkestrara, i to dobrih, a imamo i omladinu koje se interesira za revije ritmova. Što nam onda nedostaje da kulturno-zabavni život omladine bude bolji nego što je dosad bio? Zato smo potražili one koji nam o tome mogu nešto više reći. I tako je nastala ova mala anketa »Šibenskog lista«.

JERE VRCIĆ, PREDSEDNIK SKOLSKOG KOMITETA OMLADINE SKOLE ZA UČENIKE U PRIVREDI I ČLAN OPCIJSKOG KOMITETA SAVEZA OMLADINE.

— U nekoliko prošlih godina omladinske organizacije uložile su dosta truda da okupe omladinu našega grada u što većem broju, kako bi što bolje mogle organizirati slobodno vrijeme omladine. Međutim, do realizacije takvog plana dolazilo je vrlo teško, i to iz objektivnih razloga, jer nisu postojale društvene prostorije, orkestri, organizatori kulturno - zabavnog života i slično. Neke organizacije, kao što su organizacija Gimnazije i neke organizacije u poduzećima, organizirale su omladinske večeri, ali su one ukinute, jer su uvjeti rada bili veoma loši. Ni Centar za kulturno - umjetnički odgoj mladih, koji danas okuplja dosta velik broj članova, nije mogao dati većih uspjeha — jer su i uvjeti njegova rada slabi.

MLADENKA VRCIĆ, PREDSEDNIK SKOLSKOG KOMITETA SAVEZA OMLADINE GIMNAZIJE, RAZOČARANA SA SKOLSKOM OMLADINOM I PROFESORIMA, POSTO SU NJIHOVE ZABAVE KOJE SU ODRŽAVALI U »PLAVOJ SALI« POSTALE ZARISTE TUCNJAVE I ISPADAJE; NIJE BILA ODUŠEVljena NASOM POSJETOM.

— Mi smo prošlih godina u Gimnaziji održavali društvene večeri s plesom. Te večeri, pored zabavnog karaktera, imale su odgojno - obrazovni karakter, jer smo na njima tretirali razne probleme kulturno - zabavnog života omladine i otvoreno iznosili slabosti čitavog kolektiva, ukazivali na te slabosti, kao i na njihovo odstranjivanje. Prošle godine, zbog raznih ispada malog broja omla-

SVETOZAR BORAK, PREDSEDNIK SKOLSKOG KOMITETA SAVEZA OMLADINE PEDAGOSKE GIMNAZIJE, TREBAO BI OSAM DANA DOLAZITI NA ZABAVNO VEČE U SVOJIM SKOLI — DA BI MOGAO UDOVOLJITI OMIJERU UČENIKA PREMA OMIJERU UČENIKA — DOČEKAO NAS JE U PRATNJI PET UČENIKA.

— Ne mogu a da ne budem optimista i da ne očekujem u novoj 1965. godini više zabave i rasonode nego u prošlim godinama, ali opet — iskustvo me

Ako se željelo organizirati neko zabavno veče — u prvom redu osjećalo se nedostatak društvenih prostorija. Do sada je bilo priređeno nekoliko takvih večeri, ali smo mi omladinci, izgleda, više očekivali od njih, pa su nam one bile veoma loše posjećivane.

Gradu, kao što je naš, neophodno je potrebna čitaonica. Dvije biblioteke nisu opskrbljene dovoljnim brojem knjiga, pa nije čudo da se omladina više interesira za šund-literaturu. Ono malo sportskih prostorija, koje smo posjedovali, danas su nam uskraćene. Navodno, zbog nedostatka finansijskih sredstava — prestao je raditi i DTO »Partizan«, u kojem su se prije nekoliko godina nalazili naši najbolji vježbači. Ni postojeca sportska društva ne obraćaju mnogo pažnje pravilnom odgoju svojih članova.

Većina naše omladine provodi svoje slobodno vrijeme u kinu ili na šetalištima. Velik broj omladinaca danas sve češće provodi vrijeme u gostionicama, uživajući u alkoholnom piću i nikotinu, a velik broj omladine provodi svoje slobodne vrijeme u crkvama, među lošom sredinom, i slično.

Nema sumnje, da bi otvorenje omladinskog kluba značilo za nas veliko zadovoljstvo, a ujedno bi klub imao dvostruki značaj: tu bi omladina našla samu sebe i svoje pravo mjesto, sa jedne strane, a sa druge — mnoge bi se negativne pojave kod omladine, čini mi se, tako spriječile.

dinaca, bili smo prisiljeni da ukinemo plesne večeri, koje smo održavali subotom i nedjeljom. Današnja omladina živi i razvija se u uvjetima brzog napretka, u vremenu koje velikom brzinom ide naprijed. Teško se snaći i formirati ličnost, tj. odabrati pravilno zabavno - kulturno obrazovanje. Tako je u čitavom svijetu, pa tako je i kod nas u našem gradu. Ali ovdje omladina nema gdje da se zabavlja, a ono što postoji nije za omladinu koja treba da se razvije u socijalističkog građanina.

Naše plesne dvorane pretvorile su se u tvištilišta bez nadzora i organizatora zabavnog, kulturno, sportskog i drugog života omladine. Općinski komitet, koji je već organizirao zabavne večeri, trebao bi ih ponovo organizirati, ukoliko ima sredstava i mogućnosti da ih organizira, ali da one budu šireg obima.

Mi mladi gubimo satove i satove po ulicama našega grada, a da nemamo nikakvih društvenih prostorija. O klubu omladine govori se kao o najvećem čudu, jer je postao parola dana. Ali izgraditi klub i useliti se u njega bez dobrih uspjeha i rezultata, kako u kulturnom, tako i u zabavnom i sportskom životu, bilo bi slično kao ići u prvi razred osnovne škole. Zato mi ove godine treba da napravimo prekretnicu u našem životu i radu.

ući da ne vjerujem u sve ono što se kaže, u obećavanja i planiranja. U prošle godine kulturno - zabavni život omladine u našem gradu nije bio onakav kakav se zamišljao na početku godine i njime ni u kojem slučaju ne možemo biti zadovoljni.

Kad se govori o zabavi i rasonodi omladine, ne mogu se oteti utisku da i sama omladina nije zainteresirana u dovoljnoj mjeri za kulturno - zabavni život. Nama se sa svih strana predbacuje da jedan broj omladinaca misli samo na ples. U našem gradu sve se više diskutiralo o ovim i onim negativnim pojavama među našom omladinom. Ne kažem da među omladinom nema nekih negativnih pojava koje treba što sistematskije proučiti i najefikasnije odstraniti, međutim, moje je mišljenje da bi do tih pojava manje dolazilo kad bi omladina mogla svoje slobodno vrijeme provesti na sportskim terenima, u društvenim prostorijama, u klubu omladine i na sličnim mjestima — nego po gradskim ulicama.

Hoću reći to da se naša om-

ladina često puta suviše kritikuje bez stvarnih razloga. Istina je i to da se mi poneki put suviše oduševljavamo nečim što je strano, daleko nama i našoj stvarnosti, ali ne treba zaboraviti ni ono oduševljenje s kojim naša omladina prilazi mnogim odgovornim zadacima koje joj društvo povjerava.

Svi se slažemo da omladina nema nijednu društvenu pro-

MIRJANA JEMBREK, PREDSEDNIK SKOLSKOG KOMITETA SAVEZA OMLADINE SKOLE ZA MEDICINSKE SESTRE, BILA JE VESELA, JER JE PREPOZNALA SVOGA BIVSEG PACIJENTA, DOK JE VRSILA SKOLSKU PRAKSU, I RADO JE PRISTALA NA RAZGOVOR ALI OVOGA PUTA BEZ SLUŽBENOG MANTILA.

— Slobodnog vremena naša škola ima manje od ostalih škola, jer nam je dopodne praksa a poslije podne nastava. Za učenje ostaje nam malo vremena, pa najčešće učimo noću. I pak bismo nešto slobodnog vremena mogli naći i provesti ga u zabavi kada bi postojale društvene omladinske prostorije, bilo za ples, bilo za gledanje filмова, televizije ili druge vidove zabavnog života. Kad bismo ot-

OLIVERA MILIVOJEVIĆ SEKRETAR TVORNIČKOG KOMITETA SAVEZA OMLADINE TVORNICE LAKIH METALA »BORIS KIDRIĆ«.

— Iako sam još relativno mlada, kulturno - zabavni život u našem gradu čini me da svakog mjeseca postajem godinu dana starija. I ove godine optimistički sam raspoložena, ne očekujem baš mnogo, ali ako

DANE NOVAKOVIĆ, PREDSEDNIK KOMITETA SAVEZA OMLADINE EKONOMSKE SKOLE — ZATEKLI SMO GA U NJEGOVU RAZREDU, KAKO S OSTALIM UČENICIMA RASPRAVLJA O STATUTU SKOLE. REKAO NAM JE DA JE NJIHOV STATUT LAKO DONESEN, JER SU PROFESORI, EKONOMISTI I PRAVNICI.

— Neugodno mi je reći, ali je činjenica da u našem gradu ne postoji nijedna čitaonica, a u mjestima koja su nekoliko puta manja — postoji dvije i više čitaonica. Također se ni s društvenim omladinskim prostorijama ne možemo pohvaliti, kao ni s klubom omladine, čiji

storiju gdje bi mogla provesti svoje slobodno vrijeme, i da bi zato otvorenje kluba omladine, o kojem se već toliko dugo govori, bilo neophodno nužno i korisno.

Od prošle godine, pa i od prijašnjih godina mogli bismo na prste izbrojiti koliko smo puta vidjeli neku organiziranu omladinsku zabavu — s bilo kakvim programom.

vorili klub omladine, o kojem se već nekoliko godina govori, ja ga zamišljam, iako u drugim gradovima takvi klubovi već postoje, kao najljepšu kuću u gradu, kuću u kojoj bi mladi našli sebe, gdje bi oni mogli izmjenjivati svoje misli, savjetovati jedan drugoga, i sl. To bi trebalo da bude kuća u kojoj bi našli rasonodu i oni koji vole knjigu i oni uz televizor, radio ili šah, kuća u kojoj bi svi bili domaćini, u kojoj bi se osjećali sretni. Zasad to su samo moji divni snovi, i ja mogu samo poželjeti da se oni ostvare. Protiv toga sam da zabavno - kulturni život razmatramo samo kroz ples, jer se on može manifestirati kroz bezbroj sportskih, društvenih i drugih aktivnosti.

Zabavno - kulturni život, po mom mišljenju, mogao bi biti mnogo bolji u narednim godinama. Razlog kojeg mi mladi ističemo — da nemamo dovoljno društvenih prostorija — nije jedini i nerješiv. Bilo bi potrebno da škole što više surađuju na mnogim poljima kulturno-zabavnog i sportskog života.

Jedan vid zabavnog života omladine prošle godine bile su tzv. poslijepodnevne čajanke, koje su se održavale u Domu JNA. Razlog tome zašto one nisu uspjele — moramo potražiti u maloj zainteresiranosti omladine za takvu vrstu zabave.

ostvarimo suradnju između školske i radničke omladine, mogli bismo naš zabavni život učiniti bogatijim ljepšim. O sudijem stara shvaćanja, koja su veoma negativna, kao i to što ne dolazi do veće suradnje između školske i radničke omladine.

Naša omladinska organizacija ima nekoliko sekcija: dramsku, folklornu i sportsku, koje su do sada postigle dobre rezultate. Imamo i biblioteku, gdje se naša omladina opskrbljava knjigama. Da je dobre suradnje, kao što sam već napomenula, naš uspjeh mogli bismo razmjenjivati sa školskim organizacijama.

Krajnje je vrijeme da se izgradi dugo očekivani klub omladine, jer bi preko njega srednjoškolska i radnička omladina bila tješnje povezana, razmjenjivali bismo mišljenja, organizirali kulturno - zabavni život, sportska takmičenja i druge vidove zabave i rasonode.

nacrt možda leži negdje u donjoj ladi.

Do sada je bilo dosta pokušaja da se organizira zabavni život, ali je sve ostajalo na početnoj tački. Izgleda da se zaboravilo na sva data obećanja, čija bi izvršavanja radovale tisuće omladinaca i pionira u našem gradu. Teško je vjerovati da će u ovoj godini pitanje rasonode i kulturno - zabavnog života, kako odraslih, tako i omladine, krenuti s mrtve tačke.

Sve naše omladinske organizacije stalno govore da nemamo društvenih prostorija, a također ni muzike, ali ni mi sami nismo pokušali nešto stvoriti i započeti. Mislim, dakle, da smo za takvu situaciju djelomično krivi i mi sami. Tu i tamo pokušali smo organizirati nekakvu zabavu s programom, ali bez većeg uspjeha. Ne možemo reći da nam nije ništa pomogao Općinski komitet Saveza omladine, ali na njihovu inicijativu mi smo bili nezainteresirani. Mogu napomenuti i to da poslijepodnevne čajanke, koje su bile organizirane u domu JNA, nisu mogle opstati — zbog naše krivnje!

Omladina slobodno vrijeme provodi najčešće u kino-dvoranama, na Poljani ili na ulicama grada. Stoga nije čudo da se događaju i manji neugodni incidenti od strane pojedinih omladinaca.

U našem gradu postoji pet veoma dobro organiziranih orkestrara, a među njima su tri omladinska, i to:

MAKEDO: Marin Carić, Slaven Beban, Ante Duvančić, Igor Bujas i Ivo Belamarić.

MJESEČARI: Neven Mijat, Aljoša Gojanović, Borivoj Sindičić, Damir Vesanović i Goran Livaković.

MAGNETI: Siniša Škarica, Dorde Nikolajević, Berislav Baranović, Branko Vudrag i Nikica Sprljan.

— Godinama smo čekali kad ćemo imati dobar orkestar, a danas, kad ih imamo pet, nemamo slobodnih prostorija. Nas još više zabrinjava što nemamo dobrog organizatora našeg kulturno - zabavnog života. Mi smo danas prepušteni sami sebi — kažu nam Siniša Škarica, Neven Mijat i Marin Carić.

— Po našem mišljenju, da bismo jedan vid zabave, kao što su plesne večeri, učinili bogatijim, potrebno je uvesti u pauzama mali odušak u programu. Zar ne bi bilo dobro da se jedne večeri bira najbolji plesač ili podijeli neka nagrada, bilo

ulaznica za iduću zabavu, bilo nekakav drugi poklon, bilo vođenje jednog razgovora, i slično. Takve zabave imale bi zabavno - odgojni karakter. Ne bi se događalo da naše plesne prostorije postaju samo tvištilišta i da u njima dolazi do raznih ispada. Također bi, po našem mišljenju, trebalo da same omladinske organizacije vode više računa o načinu primanja posjetilaca u plesne dvorane. Ne želimo da nas krivo shvatite, tj. da mi želimo da nam dolaze omladinci u frakovima ili smokingu, ali materijalna baza nikog ne sprečava da ima pristojne hlače ili sako, a ne da omladinci u kaubojskoj i tediboj-skoj odjeći dolaze, a k tome još i u pripitom stanju. Trebalo bi sve one koji stvaraju gužvu u daljiti iz dvorane. Tako čine svi naši gradovi, pa tako treba da i mi postupimo.

Danas su u našem gradu zanemarena tri problema kod kulturno - zabavnog života omladine: prostorije, organizatori i reklame. Dok toga ne bude, mi ćemo još ostati na nivou prošlih godina u kulturnom, sportskom, zabavnom i drugom životu omladine.

Zašto su mladi nezadovoljni?

DRAGO PUTNIKOVIC, PREDSEDNIK OPCIJSKOG KOMITETA SAVEZA OMLADINE SIBENIK.

— Kulturno - zabavni život omladine ne može se gledati odvojeno od ostalih društvenih problema u našem gradu. Kod nas je porastao broj huligana — maloljetnih prestupnika, koji sebe nisu našli ni u školama ni u privrednim organizacijama. Sprječiti daljnji negativni odgoj mladih možemo ako ih okupimo u jedan centar u kojem će omladina naći sve vidove kulturno-zabavnog života. Mnogo se raspravlja o klubu omladine, što je već nekoliko puta

bilo u Nacrtu društvenog plana Skupštine, ali se nije do danas otišlo dalje od ideja. Mišljenja sam da mi ne koristimo u dovoljnoj mjeri postojeće mogućnosti, kao što su DTO »Partizan«, kutak trgovačkog poduzeća »Kornat«, kutak »Remonta«, prostorije bivšeg kina »Sloboda« i drugo.

Općinski komitet i Centar za kulturno - umjetnički odgoj mladih u prošle godine organizirali su priredbu »Mikrofon mladih«, na kojoj je bilo okupljeno 18 omladinskih organizacija sa 1400 učesnika i oko 4000 gledalaca. I ove godine će se nastaviti s nastavnim priredbama, ali će se one proširiti i na sela.

Jedan profesor na jednoj srednjoj školi, koji nas je zamolio da mu ime ne objavimo, rekao nam je o kulturno - zabavnom životu u našem gradu ovo:

— Budući da sam i sama mlada, željela bih se posvetiti kulturno - zabavnom životu, kako omladine, tako i odraslih, u našem gradu. Željela bih da »Šibenski list« organizira sastanak svih predstavnika društveno - političkih foruma, direktora škola, predstavnika omladinskih organizacija, radničke omladine, pionira — na kojem bismo razmatrali probleme kulturno - zabavnog i sportskog života omladine. Možda bi baš takav sastanak donio dobre rezultate i odredio pravilan put kulturno - zabavnom životu u našem gradu.

Dva druga profesora: jedan muzike a jedan fiskulture, rekli su nam:

— Prije, misle na vrijeme poslije rata, imali smo više rasonode i zabave u našem gradu nego danas.

Služenik jedne ustanove rekao nam je (u ovom slučaju

ni njegovo ime nije važno, jer tako misle i drugi):

— Kulturno - zabavni život u našem gradu jednak je nuli.

Jedan srednjoškolac nam je rekao:

— Odlazim subotom i nedjeljom u svoje rodno selo, jer imam više rasonode nego u gradu.

I na kraju, da citiramo dio iz govora druga Tita na VIII kongresu SKJ, kada je, govoreći o Savezu komunista i problemima omladine, rekao:

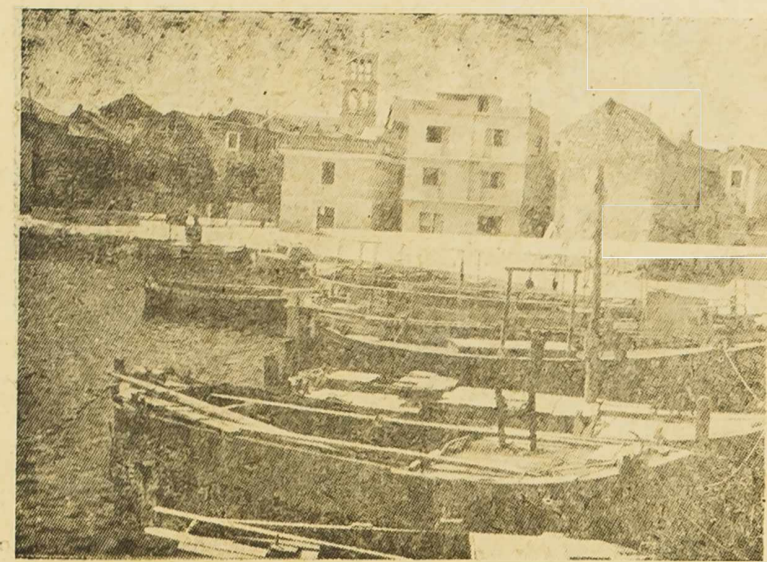
— Smatram da je od prvostepene važnosti da se na VIII kongresu posveti najveća pažnja raznim problemima omladine, jer je to u interesu daljeg razvoja naše socijalističke društvene zajednice. Prema tome, problemi omladine su društveni problemi od velikog značaja. Moj lični utisak je da je dosadašnji rad komunista među omladinom bio slab. On se nije ispoljavao, bar ne dovoljno, u oformljavanju mlade generacije, u nastojanju da ona postane onakva kakva treba da bude u našem socijalističkom društvu...

Držeći se tih riječi, a suočeni sa zaista teškim položajem omladine u našem gradu, što se tiče kulturno-zabavnog života, i organizirali smo ovu malu anketu.

Ankete vodio: Ivo Svirčić

Orkestrara i interesa ima, ali nema prostorija i...

predstavljamo Vodice - predstavljamo Vodice - predstavljamo Vodice - predsta-

Ono po čemu su danas Vodice poznate jeste — turizam. No, u životu toga mjesta igraju ulogu i mnogi drugi činioci, koji, iako ne toliko poznati, upotpunjuju cjelinu života.

Vodice danas broje 3.260 stanovnika, sa 852 domaćinstva. Prosječan broj članova jedne obitelji u Vodicama iznosi — 4 člana. Skole u Vodicama pohađa ukupno 720 učenika, uključujući 13 učenika iz Srime i 30 iz Tribunja; razne stručne i srednje škole u Sibeniku pohađa 7 vodičkih učenika. Statistika dalje pokazuje da u Vodicama ima oko 3/4 domaćinstava koja se bave poljoprivredom i turiz-

mom. Oko 250 Vodičana zaposleno je u samom mjestu, dok ih više od 80 radi u Sibeniku. Iz Vodice se i danas osjeća odлив radne snage u grad, koje tako svake godine u Vodicama ima sve manje, pogotovo za potrebe poljoprivrede, tako da se danas u polju mogu vidjeti gotovo isključivo žene i muškarci s više od 60 godina života. Čak ako se u obzir uzme i prirodni porast stanovništva, Vodica, broj stanovnika relativno otpada, baš zbog snažnih migracija. Inace, računa se da se svake godine u Vodicama rodi od 58 do 62 nova stanovnika.

Šta je donio turizam?

Nije beznačajno napomenuti da je Turističko društvo u Vodicama ove godine proslavilo 10. godišnjicu svoga postojanja. To je bila prilika za Vodičane da nas podsjetje na to kako je prije 50 godina u Vodicama postojalo samo tridesetak soba za iznajmljivanje, sa 50 do 60 ležaja. To je bilo vrijeme u uspjeh turističke privrede, kao i vrijeme boja od visokog oporezivanja prihoda iz turizma.

Uskrpos tome, broj noćenja svake godine je sve više rastao, tako da je na primjer u petoj godini vodičkog turizma taj broj iznosio 103 tisuće noćenja (517 soba sa 1098 ležaja). U 1964. godini broj noćenja popeo se na 240 tisuća. Raspoloživi kapaciteti kućne radinosti iznosili su 944 sobe sa 2.230 ležaja.

U 1956. godini u Vodicama je otpočela era gradnje odmarališta, čime je dobio zamah tzv. sindikalni oblik odmarališta. Prvo odmaralište izgradila je »Grafika«, dok ih je do danas izgrađeno još četiri. Ukupno oni mogu da prime 322 posjetio- ca.

Odmarališta su u sezoni u Vodicama uvijek davala posebnu živost mjestu i predstavljala su, u neku ruku, jezgro gradana iz mnogih krajeva Jugoslavije. Veliki uspjeh Vodičana u razvitku turizma Vodica bila je i

izgradnja restorana »Borik«, te izgradnja triju motela sa 216 ležaja i restoranom sa 700 o- broka uz auto-kamp za više od 300 vozila. Svaki u svojoj domeni, Vodička zadruga, Turističko društvo i šibenska »Rivijera«, učinili su svakako mnogo da se turizmu ovdje još više unaprije- di.

Uz podršku Turističkog društva i drugih organizacija, Vodičani su asfaltirali 80 posto svoga mjesta. Izgrađeni su Zadrugi dom, Zdravstvena stanica, uređena je plaža i izvedeno još niz drugih poslova. Mještani su u svim tim akcijama dali bez- broj dobrovoljnih radnih sati, koji se mogu procijeniti na sto- tine milijuna dinara.

Turističko društvo je u proš- loj godini napravilo još jednu svoju rekordnu bilancu, ostvarujući promet od oko 100 milijuna dinara. Od toga iznosi — 35 milijuna dinara bilo je podijeljeno domaćinstvima koja se bave turizmom (337 domaćinstava). Prosjek njihove zarade od turizma u prošlog god. iznosio je čistih 100.000 dinara. Turističko društvo ostvarilo je vlastitog prihoda više od 13 milijuna dinara. Svakog dana raste broj Vodičana koji se bave turizmom, no oni još uvijek više troše na poboljšanje kvalitete i komfora smještaja gostiju nego što sada dobijaju. Ipak valja istaći da taj kvalitet to-

Ono što su Vodice danas - i što su bile ...

kom godine i sami uživaju. Vodičani su tako u prošloj godini digli znatne iznose turističkih kredita (96 domaćinstava diglo je više od 28 milijuna dinara). Ta domaćinstava su dala 198 novih ležaja i poboljšala komfor u 378 soba. Utrošeno je još dosta i neidentifikiranih sredstava.

Premda se Vodice sada nalaze pred akcijom za izgradnju stalnog vodovoda, novi stanodavci kupuju vlastite hidrofore (njih 24), preko kojih se snabdijevaju 43 domaćinstva vodom,

ako ji raspolažu sa 171 sobom i 401 ležajem. Dio mještana priključen je na centralni hidrofor u mjestu.

Izgradnju mjesne vodovodne mreže Vodičani smatraju svojim najvažnijim zadatkom. Od pumpne stanice ova će mreža prolaziti kroz mjesto u dužini 2.400 metara. U prvoj etapi izgradnje odbor za vodovod utrošit će se 13 do 15 milijuna dinara, koji su sakupljeni uglavnom od odmarališta, Zadruge, Turističkog društva i Zanatskog kombinata.

25 milijuna dinara za vlastite fondove. Za ovu godinu predviđena je realizacija od 810 milijuna i 50 milijuna za fondove, što je, kako nam kažu u zadruzi, ostvarljivo.

Kad omladina hoće ...

Omladinski aktiv u Vodicama broji 210 članova, koji su pretežno učenici, sa oko 25 radnika i zanatlija. Ona je razvila dobru aktivnost na kulturno-prosvjetnom, a djelomično i na političkom polju. U 1964. godini omladina Vodica ugovorila je posao sa Zanatskim kombinatom klub sa nekoliko sekcija i sa čitaonicom, u kojoj, pored dosta knjiga, ima i primjeraka raznih dnevnih i tjednih listova. Valja napomenuti da biblioteka dugo nije radila, ali je sada reorganizirana i dobro posjećena. Uskoro će biti popunjena novim knjigama. Omladina je dala nekoliko prigodnih priredaba i prošle godine organizirala veoma uspješnu paradu mladosti. Ona je slušala i nekoliko predavanja o utiscima sa VII kongresa SKJ, a u toku

su i druga predavanja članova za rad na dvjema novim halama, gdje je dobila 500 tisuća dinara. Polovinu toga iznosa ustupila je sportskom društvu »Radnik«, a za ostatak nabavila televizor i gramofon. Tako danas omladina Vodica ima svoj Mjesnog komiteta za omladinu. U radu se ističe KUD »Venco Vlahov«, koji sprema akademije za praznike, a sada uvježbava komad »Sumnjivo lice«.

U predstojećoj akciji izgradnje vodovoda omladina će dati svoju svesrdnu podršku. Jedan od najvidljivijih rezultata vodičke omladine jeste u tome što se ona danas okuplja u prostori- rijama svoga kluba, dok je prije to činila u restoranu i kavana »Kozara«.

Samo četvrtina ih živi od poljoprivrede

Osnov vodičke poljoprivrede i do sada je činilo vinogradarstvo, koje već godinama ne samo što stagnira nego izrazito nazaduje. Evo nekoliko podataka koji govore o tome kakvo je stanje u vinogradarstvu danas. Dok je prije rata (ali isto tako 1947. godine) u Vodicama bilo proizvedeno i više od 300 vagona grožđa, u prošloj godini ona je pala na svega 80 vagona. Tome je pridonijelo nekoliko uzroka. Prije svega vinogradi na ovom području relativno slabe rodnosti zahtijevaju veoma brižljivu obradu i dugotrajno ulaganje. Zbog rasparčano- sti zemljišta, nemoguće je sprovesti neke značajnije tehničke mjere. Samo na pitanje trans- porta vidi se koliko je poljo- privreda, a vinogradarstvo posebno, došlo u teški položaj. Prije je gotovo svaka obitelj imala po dva konja, a mnogi i drugu zapregu. Danas u Vodicama nema ni 50 konja. Da bi ublažila situaciju, Zadruga je nabavila traktor za vuču. U poljima nedostaje radne snage; da je ona svakim danom sve oskudnija, to je općepoznata činjenica. Ima dosta napušte- nih površina koje se ne obrađuju. Zadruga je zato prisiljena da na tim parcelama podigne voćnjake i proizvodi višnje i drugo voće. Situacija s višnjama je posebno interesantna, i veoma rjeđito pokazuje kako stimulativnost utječe na nivo proizvodnje. Dok su prošle rata Vodičani dobijali svega 5 do 6 vagona višanja, sada je ta proizvodnja narasla na 18 vagona i u stalnom je porastu. Za višnje postoje povoljne cijene i siguran plasman na tržištu. To pokazuje kuda bi trebalo da se kreće orijentacija vodičke poljoprivrede, ako imamo na umu još i dobre uvjete za raz- voj maslinarstva.

Smatra se da u Vodicama živi oko četvrtina stanovništva i- sključivo od prihoda iz poljo- privrede. Stoga je traženje rje- šenja u intenzifikaciji nekih poljoprivrednih grana veoma važno u životu ovoga mjesta.

Vodička zadruga danas okuplja oko 530 zadrugara. Ona je bila nosilac gotovo svih važnijih aktivnosti u mjestu, počevši od izgradnje doma, preko elektrifikacije do uređenja mje- sta. Samo u posljednje dvije godine ona je u razne poslove investirala oko 50 milijuna dinara. Od toga u novu robnu kuću 35 milijuna iz vlastitih fondova, u novu pekarnu 14 milijuna, zatim za uljarnu, itd.

Računa se da bi u prateće službe turizma do 1970. godine trebalo još investirati oko 300 milijuna dinara. Vodičane posebno interesira dovršenje i kompletiranje uljarne, gdje još treba uložiti 50 milijuna dinara (bazen za konzerviranje maslina, jedan stroj i skladište). Tim kompletiranjem moglo bi se preći na industrijski način proizvodnje ulja, sa znatnim rezervama sirovina i uz poboljšani kvalitet.

Zadruga je u protekloj godini učinila napore i za unapređenje ribarstva, u koje je investi- rala 12 milijuna dinara. Sada postoje dvije ribarske ekipe, modernije opremljene uz manje korištenje radne snage. U vezi sa ribarstvom i proizvodnjom mesa u Vodicama se ozbiljno nameće potreba postojanja jedne hladnjače, kapaciteta dva vagona, u kojoj bi se mogle sacuvati velike količine ribe, koja se ponekad mora baciti, a i meso održati duže svježim. Zadruga je samo u prošloj godini napravila 70 milijuna prometa trgujući mesom, iako je imala gubitaka s obzirom na kalo po čitavih 10 posto. Broj radnika vodičke zadruge nije velik, ima ih svega oko 70, dok bi se moglo primiti još oko stotinu povremeni radnika.

Vodeći računa o potrebama kadrova, zadruga još od 1960. godine školuje 20 učenika i studenata, od kojih će većina već uskoro stupiti na svoja radna mjesta. Uspješno poslovanje ove zadruge vidi se i u tome što je ona u prošloj godini ostvarila 550 milijuna dinara prometa sa

Priča duga 74 godine

I na kraju, željeli smo nešto čuti i od najstarijeg stanovnika Vodice Stanka Pamukovića, rođenog 1890. godine. Ovaj prosje- d, vitalni i dinamični starac ispričao nam je nekoliko momenata iz svoga života, koji je tako blisko bio povezan s njegovi- m rodnim mjestom. U njegovoj obitelji živi 11 članova. Dva si- na u poginula za vrijeme rata (Andelko, za kojeg ne zna gdje, i Lovre u V ofenzivi na Vrgin-Mostu). Ima još jednog sina, 3 unuka, 2 praunika, ženu, nevjestu i žene od unuka... Ukupno njih 11 u zajedničkom domaćinstvu. Evo što nam je ispričao o životu u Vodicama prije prvoga svjetskog rata:

— Život je bio veoma težak i oskudan, kaže nam barba Stanko. Seljaci su radili na veleposjedničkoj zemlji godinama, od zore do mraka. Vodice su imale veoma mali broj žitelja. Sve više njih emigriralo je u inozemstvo. Evo kakav je bio običaj. Veleposjednici su imali novac i mnogo zemlje slabe plodnosti. Ljudi koji su selili u Ameriku nisu imali novaca za put, pa su posuđivali od veleposjednika, ali u uvjet da ku- ne dio zemljišta, koje je često bilo neupotrebljivo. Sve to na dug i s obavezom da se vrati novac za putovanje i isplati cijena zemlje od zarade dobije- ne »preko mora«. Ako obavez- nik ne bi plaćao, njegovi srod- nici kuličili bi doživotno veleposjedniku.

Kad je svršio prvi svjetski rat, sjeća se barba Stanko, vratilo se nešto mladosti iz rata. Počela je obrada polja. Teško je to bilo, vrlo teško. Moralo se pješačiti i do 90 kilometara. Ja

sam radio sa svoja dva brata. Živjeli smo bijedno, jeli bijeli kruh dva puta na godinu. To su bile teške i mukotrpne godine. Nikada nismo bili siti. Između dva rata stanje se nije bitno popravilo. Osjetili smo na leđima bivši jugoslavenski režim. Moj brat Kamilo Pamuković proveo je 8 godina u Sremskoj Mitrovici i Lepoglavi. Bio je hapšen i tučen kao član KP od 1925. godine. Poginuo je 1942. u Lici. Godine 1925. ili 1926. (ne sjećam se tačno) bio sam izabran za načelnika općine kao delegat KP u Vodicama. Režim nam je pravio stotine kompli- kacija sa izbornim listama.

KP je dobila 3 mandata za općinsko vijeće, ali su ih vlasti poništile. Za vrijeme okupacije bio sam proganjan poput mnogih Vodičana.

Kuće su nam bile žigosane fašističkim znakom, što je značilo da su predviđene za spaljiva- nje. Nekako srno se izvukli, a sjećam se da je moja žena je- dne noći vodom izbrisala omr- znuti znak na kući, pa je fašisti sa još nekim drugima nisu za- palili.

Danas njegova brojna obitelj živi dobro. Trojica su u radnom odnosu. On ima invalidski do- datak, a ostvaruju prihod i od turizma. Za vrijeme čitavoga svog života Stanko Pamuković proveo je u Vodicama, osim je- dne godine u Zagrebu i sedmo- godišnje službe u mornarici stare Austrije.

Taj čovjek, u neku ruku, sim- bolizira mnoga razdoblja kroz koja su prošle Vodice, dok nisu dočekale slobodu i nivo svoga današnjeg razvitka. J. Čelar

NA NAŠOJ KOMUNI ŠKOLSTVO PROŽIVLJAVA TEŠKE KRIZE. U ŠKOLAMA IMAMO MNOGO NESTRUČNJAKA. PROSTOR I UČILA NE ZADOVOLJAVAJU NI NAJOSNOVNIJE POTREBE. UČENICI ZAVRSAVAJU ŠKOLE S NEDOVOLJNIM ZNANJEM. PROSVJETNI RADNICI SU PREOPTEREĆENI, ŽIVE U LOSIM UVJETIMA I IMAJU VEOMA NISKA PRIMANJA U ODNOSU NA PRIVREDU.

O stanju i problemima školstva na području šibenske komune raspravit će se na zajedničkoj sjednici Općinskog, Privrednog, Kulturno-prosvjetnog i Socijalno-zdravstvenog vijeća, što će se održati u petak 14. o. m. U izvještaju, koji će biti podnijen na toj sjednici, centralno mjesto zauzima pi- tanje financiranja osnovnog, srednjeg i stručnog školstva. U uvodu izvještaja, među ostalim, istaknuto je da se u skla- du s dinamičnim kretanjem našeg društva i komune u cjeli- ni školstvo neprestano razvija, dobivajući sve veće zadatke i obaveze. No, s druge strane, ono ne dobiva onoliko sredsta- va koliko je potrebno za realizaciju nastavnog plana i pro- grama. Problem je utoliko veći što ulaganja u školstvo ne idu uporedo s porastom materijalne osnove. Iako sredstva u Fondu za školstvo rastu, ulaganja po učeniku relativno opadaju, tako da su ta ulaganja još uvijek ispod jugoslaven- skog prosjeka. Iz svega toga proizlazi da prosvjetni radnici nisu stimulirani onako kako bi to zahtijevala njihova dru- števna uloga, da omjer između materijalnih i ličnih rashoda nije ujednačen i da je pitanje smještaja učenika neobično teško zbog nedovoljne izgradnje i dogradnje školskog pro- stora. Sva ta pitanja izazivaju čitav niz ostalih pitanja veza- nih za problematiku odgoja i obrazovanja.

Napori koji su dosad učinjeni nisu bili dovoljni da ublaže te- ško stanje u nizu osnovnih škola, a posebno u izvođenju suvremenije nastave. Upravo zbog nedovoljnog prostora i

loše opreme u realizaciji na- stavnog programa najteže su pogođene prirodne nauke, teh- nički i fizički odgoj, školske biblioteke, i tome slično. Po- sebno zabrinjava stanje u na-

Hoće li nešto „puknuti“ u prosvjeti

stavi tehničkog odgoja. Od 21 osnovne škole samo sedam in- stitucija posjeduje prostorije za radionicu, a gotovo sve osnov- ne škole nemaju ni minimum opreme za nastavu toga pred- meta. Umjesto 60 — škole ima- ju samo 11 kabineta, a slična je situacija i sa školskim bibli- otekama. U istoj situaciji nalazi se fizički odgoj, jer jedan ma- li broj škola posjeduje slobodne površine za izvođenje normalne nastave.

NEDOSTAJE 96 UČIONICA

S obzirom na već poznatu kvalifikacionu strukturu nastavnog kadra i stručne zastuplje- nosti predmetnih sati, realizacija nastavnog plana i programa dovedena je u pitanje. Analog- no tome, i kvantum znanja koji učenici nose sobom nakon završenog osnovnog školovanja nije onakav kakav je predviđen strukturu osnovne škole. Da veći broj učenika stiče nedo- voljno znanje, razlozi uglavnom leže u nestručnom nastavnom kadru, slaboj opremi škola i po- manjkanju školskog prostora.

S tim u vezi i stručno usavr- šavanje nastavnika, koji su preopterećeni redovnom nastav- om i prekovremenim radom, također je dovedeno u pitanje.

Poseban problem čini materi- jalno stanje sadašnjih školskih zgrada i potreba izgradnje no- vog prostora. Potrebne iz godine u godinu postaju sve veće, i po- red toga što su u posljednjem razdoblju izgrađene 32 škol- ske zgrade sa 90 učionica. Da bi se nastava mogla normalno od- vijati, još uvijek nedostaje 96 učionica, kao i proširenje 12 sadašnjih školskih zgrada sa 40 učionica. Ni minimalni uvjeti u nekim školskim centrima nisu riješeni. To se u prvom redu odnosi na pitanje opskrbe vo- dom i električnim osvjetlje- njem. U 37 školskih centara ni- je riješeno pitanje snabdijeva- nja vodom, a polovina škola ne- ma električnog svjetla.

Među prvim zadacima koje društvena zajednica treba rije- šiti jesu: poboljšanje kvalifika- cione strukture nastavnog ka- dra, stipendiranje deficitarnih struka i stvaranje boljih uvjeta za život i rad nastavnika, zatim razvijanje materijalnih osnova školstva i borba za kvalitet i suvremenu nastavu u ostvare- nju cjelokupnoga nastavnog procesa.

TJESNJA SURADNJA ŠTRUČ- NOG ŠKOLSTVA I PRIVREDE U PLANIRANJU KADRA
Odnos broja učenika upisanih

u srednje i stručne škole na po- dručju naše komune nisu o- draz želja i sklonosti učenika, a ni društvenih potreba. Neos- porno je da bi se daleko veći broj učenika upisao u stručne škole da su zadovoljavali nji- hovi kapaciteti. To je pokazala u dobroj mjeri i prošlogodišnja anketa izvršena među učenicima završnih razreda osnovne škole. Na osnovu sadašnje mre- že škola drugog stupnja, zbog manjih investicionih ulaganja, komuna se orijentirala na otva- ranje općeobrazovnih škola, dok stručne škole, koje obra- zuju stručne i tehničke kadrove, stagniraju ili su prepuštene sti- hiji uvjetovano velikim pritis- kom omladine i nedovoljno de- finiranim potrebama privrede i društvenih službi. Naime, nepo- znavanje potreba u razvoju mreže stručnih škola pojava je koja prati razvoj stručnog obrazovanja. Zbog toga se na- meće nužna potreba da se ubu- duće pristupi detaljnijoj anali- zi strukture postojećih kadrova po privrednim oblastima i gra- nama, te planiranje broja i strukture zaposlenih u našoj komuni. To je prvenstveni za- datak radnih organizacija i u- družjenja. Na temelju jasnih

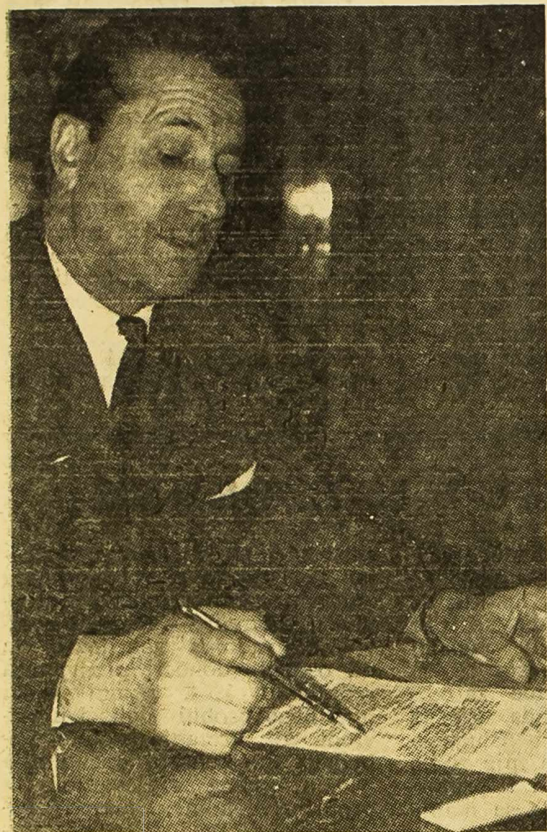
pokazatelja, koji prističu iz potreba ove društveno - politi- ke zajednice, prosvjeta bih u suradnji s radnim organizacija- ma, trebala da stručno obrazo- vanje ostvari kroz obrazovanje u procesu proizvodnje i u odgo- varajućim stručnim školama. Nedovoljna materijalna i ka- drovska opremljenost stručnih škola pridonosi opadanju kva- liteta nastave u postojećim stručnim školama. Nastava se, uz nedovoljni stručni kadar, izvo- di u neadekvatnim radioničkim prostorijama i sa nesuvremeni- m opremom. Stoga se po- stavljaju kao ozbiljan problem daljnje financiranje stručnog školstva, stvaranje stalnih izvo- ra prihoda za materijalno snabdijevanje ovih škola, kako se i dalje ono ne bi provodilo na račun osnovnog školstva.

SLOBODNE AKTIVNOSTI NA PAPIRU

Slobodne aktivnosti učenika u dvjema gimnazijama i Sred- njoj ekonomskoj školi sastavni su dio nastavnog plana i pro- grama obrazovanja i odgoja. Opće stanje, kako je rečeno u izvještaju, uvjetuje da slobodne aktivnosti postoje samo na pa- piru, da ostaju kao dobra za- (Nastavak na 6. strani)

Jedan mali radni kolektiv NIP „ŠTAMPA“

Osnovano prije 16 godina, poduzeće »Štampa« nastalo je nakon fuzije nekoliko manjih tiskara, koje su prije i u prvim godinama poslije rata djelovale u Šibeniku. Tada je brojilo svega 16 radnika i službenika. Godine 1958. ono je promijenilo naziv u Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa«, kojemu je bio pripojen lokalni tjednik. Poduzeće danas zapošljava 70 radnika i službenika. U ovoj kratkoj »biografiji« vrijedno je spomenuti da je »Štampa« iz vlastitih sredstava, bez pomoći sa strane, proširila prostorni kapacitet, nabavila strojni park i opremu. U te svrhe investirano je dosad oko 40 milijuna dinara. Prema 1954. godini, kada je bruto produkt ovog kolektiva iznosio 30 milijuna, danas, deset godina kasnije, njegova vrijednost se popela na 115 milijuna dinara.

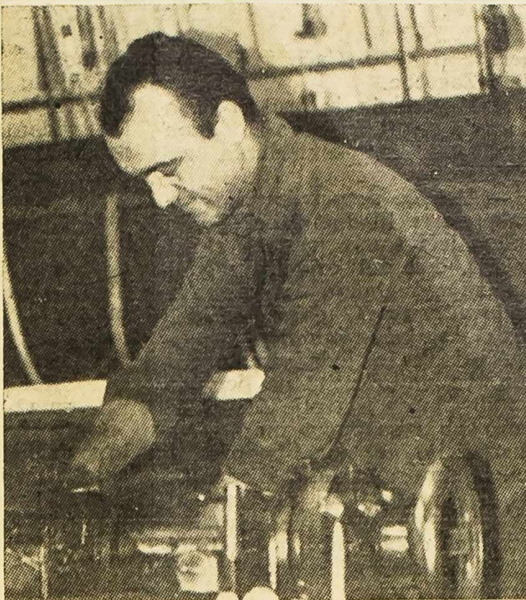
MARKO JURKOVIĆ, direktor:

— U proteklih desetak godina članovi kolektiva borili su se s mnogim teškoćama organizacione i tehničke naravi. No, one su ipak prebrođene zahvaljujući povećanim naporima cijelog kolektiva i njegovim organima upravljanja. Ne računajući oko 100 milijuna dinara, koliko je kolektiv dosad izdvojio za redovito izlaženje lokalnog tjednika, poduzeće je iz vlastitih sredstava proširilo u znatnoj mjeri proizvodne kapacitete. Tako je za građevinske radove utrošeno 11 milijuna, za obrtničke 3,5 milijuna, a za nabavku opreme (olovna slova i štamparske strojeve) blizu 25 milijuna dinara. Stari strojevi zamijenjeni su novima. No, uza sve to, rastuće potrebe za kvalitetnijim uslugama zahtijevaju da se dobar dio sadašnjega strojnog parka zamijeni onima najnovijeg tipa. Iako su po svojoj funkcionalnosti zastarjeli, oni se ipak koriste, i tako donekle zadovoljavaju današnje potrebe. U sadašnjoj situaciji bilo bi neophodno potrebno nabaviti jedan štamparski stroj i linotip novije proizvodnje. Nabavka tih strojeva umnogome bi se odrazila na proizvodnju i kva-

litet usluga. Kao što se vidi iz ostvarenja bruto-produkta, produktivnost se također povećala, i ona iz godine u godinu ima tendencije stalnoga rasta. Karakteristično je da su cijene usluga ostale na nivou iz 1958. godine, što rječito govori u prilog porastu proizvodnje i produktivnosti. I osobni dohoci su porasli u skladu s porastom proizvodnje, a njihova obračun vrši se svakog mjeseca na bazi ostvarenog bruto-produkta za protekli mjesec. Poduzeće je izdvojilo u fondove prilična sredstva, a posebno za podizanje društvenog standarda svojih članova. Dosad su izgrađena tri stana, a do kraja ove godine bit će osposobljeno za stanovanje još četiri stana u novopodignutim objektima. Disciplina ponekad ne zadovoljava, s obzirom da kolektiv raspolaže s još mladim, pretežno izučanim kadrom. Budući da su na svim radnim mjestima sprovedene u život zaštitne mjere, do povreda dolazi veoma rijetko. Međutim, što se tiče bolovanja — ona su iz godine u godinu sve brojnija, i to, naravno, utječe na pravodobno izvršenje godišnjeg plana.

Velika ulaganja u moderniziranje strojnog parka

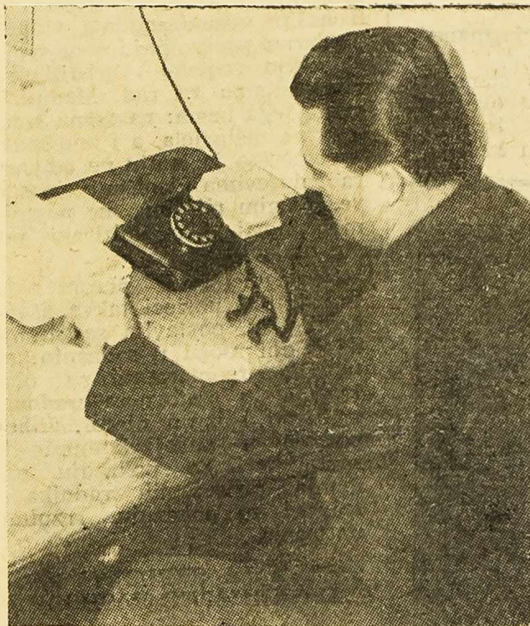
5 omladinaca u organima upravljanja

DUSAN KRNETA, strojar:

— Želim nešto kazati o radu omladinske organizacije. Iako malobrojna, ona je zadnjih nekoliko godina postigla zapažene rezultate. Uz češće posjete omladini poduzeća »Slobodna Dalmacija«, međusobnim sportskim takmičenjima i razmjenom iskustava, omladina našeg kolektiva obogatila je svoj sadržaj rada. Pored nekoliko sportskih sekcija, nedavno je osnovana još jedna: dramska. Od 14 članova, koliko broji omladinska organizacija, petoro je uključeno

u organe upravljanja. Kod omladine se osobito zapaža sve veće zanimanje za sve ono o čemu se na tim sastancima raspravlja, a posebno kad je riječ o proizvodnji, produktivnosti i disciplini, kao i o položaju radnog čovjeka kolektivu. Nije naodmet spomenuti i rezultate postignute na sportskom planu. U okviru radničkih sportskih igara omladina našeg kolektiva zauzela je drugo mjesto u boćanju i kuglanju, a zapažene uspjehe zabilježila je u malom nogometu i šahu.

VELJKO MARTINOVIĆ, tehnički rukovodilac i sekretar organizacije SK:

— Da bi se unaprijedila proizvodnja i poboljšao kvalitet usluga, jedan od narednih zadataka ovog kolektiva je kako osigurati sredstva za nabavku modernijeg strojnog parka i opreme, utoliko više što je posljednjih godina proširena izdavačka djelatnost (pored lokalnog tjednika, tiskaju se četiri tvornička lista, »Službeni vjesnik« šibenske, drniške i kninske općine i »Pedagoški priloz«). Značajan je podatak da je poduzeće utrošilo znatna sredstva

Poduzeće je utrošilo znatna sredstva za izučavanje kadrova

na izučavanju kadra. U Grafičkom centru u Zagrebu dosad je osposobljeno 11 grafičkih radnika, od kojih se neki kao visokokvalificirani radnici nalaze na rukovodećim radnim mjestima. To nije ni danas zapostavljeno. Naprotiv, danas se u spomenutom Grafičkom centru na izučavanju nalaze četiri naučnika. U prošloj godini jedan-aestorici radnika je omogućeno da putem polaganja stručnih ispita steknu potrebne kvalifikacije. Na njihovu doškolovanju kolektiv snosi 75 posto troškova.

Rad organa upravljanja gotovo je uvijek u centru pažnje

na sastancima Osnovne organizacije Saveza komunista. Na tom planu zabilježeni su vidni rezultati. Kako u pogledu načina rješavanja tekućih problema, tako i u iznalaženju mogućnosti daljnjeg prosperiteta kolektiva. Naročita briga poklonjena je prijemu novih članova u SK. Prošle godine u SK su primljena dva člana Saveza omladine. Neke osobite aktivnosti u radu sindikalne podružnice nije bilo. Naročito je nedostajalo tješnje suradnje između ove društvenopolitičke organizacije i organa upravljanja. Na tom planu na-

stojat će se postići daleko bolje rezultate u ovoj godini. Vrijedno je ipak zabilježiti da je sindikalna podružnica postigla dobre rezultate u prikupljanju postradalom Skoplju i Zagrebu Organi upravljanja s uspjehom su rješavali tekuće probleme. Smatram da je u narednom periodu jedan od primarnih zadataka, kome treba da pristupe organi upravljanja, taj da se izradi projekt za novu zgradu pošto sadašnja, s obzirom na smještaj i troškove transporta, ne odgovara suvremenim zahtjevima.

Ženska radna snaga u našem kolektivu

ZORKA LEPUR, ulagačica i član Radničkog savjeta:

— Ženska radna snaga u priličnom broju je zastupljena u ovom kolektivu. U zadnje vrijeme povećana je briga da što veći broj nekvificirane ženske radne snage stekne potrebne kvalifikacije. To je posebno zapaženo u diskusijama koje se vode u organima upravljanja.

Zaštita na radnom mjestu u cijelosti je provedena. Nedostatak je jedino u slabo prozračnim prostorijama. Veliko zanimanje u kolektivu pobudilo su pripreme na uvođenju skraćena radnog tjedna, čemu su već pristupili neki radni kolektivi u našoj komunici. Smatram da će se ono povoljno odraziti na proizvodnju i produktivnost u našoj organizaciji.

ADAM COBANOV, slovoslagar, član Upravnog odbora i Radničkog savjeta:

— Slovoslagarnu, kakva je bila 1957. godine, danas je teško prepoznati. Nabavljena je nova oprema, a higijenski uvjeti su također poboljšani, zahvaljujući uložnim sredstvima na adaptaciji prostorija. Unatoč tome, još uvijek ima manjkavosti, koje se očituju naročito u izboru slova, od kojih je veći dio naslijeđen od bivših šiben-

skih tiskara, i ona više ne odgovaraju današnjim zahtjevima i kvaliteti posla, kao i sve većim zahtjevima od strane naših poslovnih mušterija. Osjeća se, također, nefunkcionalna povezanost slovoslagarne s drugim tehničkim odjeljenjima, što bi se moglo postići jedino izgradnjom novog objekta. O tome bi trebalo da raspravljaju organi upravljanja, s tim da svoj prijedlog s potrebnom dokumentacijom podnesu nadležnim organima šibenske komune.

Još uvijek ima manjkavosti

DVIJE GODINE U FASCISTICKIM LOGORIMA

Piše T. Dean, preživjeli logoraš iz Dachau-a

Monstruozni logor

Radi održavanja stalne psihoze pritiska i straha kod logoraša, Nijemci su se služili različitim metodama. Često bi nas dizali noću i bunovne i gole postrojivali. Poslije takvih noćnih »apela« slijedila je selekcija svakoga prvog, petog ili desetog u stroju, a zatim okret nadesno ili lijevo i put u neizvjesnost. Najčešće su grupe tako odabranih logoraša odlazile u poznate »duše-

gupke«, krematorije ili takozvane »problematične transporte«, koji bi poslije iscrpljujuće vožnje u zatvorenim vagonima bili istovarivani u nekim drugim logorima i tamo likvidirani. Najmasovniju likvidaciju zatvorenika vršila je dizenterija. Ona je kao pošast harala logoru. Od nje su se ljudi gasili kao svijeće.

Logor Dachau bio je ograđen bodljikavom žicom u nekoliko redova, nabijenom strujom visokog napona. Osim toga, oko logora je tekao potok, na čijem dnu su se također nalazile žice ispunjene električnom strujom. Postojala je posebna radna ekipa zatvorenika koja je stalno obilazila ogradu logora i kupila one koji su logorske muke okončavali smrću na tim žicama, a takvih je bilo oko stotinu dnevno.

Prijaviti se na »lječarsku« u logoru značilo je ići u sigurnu smrt. Malo se tko vratio od onih koji su zakoračili nogom u »Revier«. Nad mnogim zatvorenicima u Dachau vršeni su razni eksperimenti, koji su se, pored primanja raznih injekcija sa zaraznim bolestima, sastojali i u ispitivanju otpornosti ljudskog organizma na temperaturne promjene. Probe su se vršile u posebnim kazanima u kojima bi se voda dovođila u stanje ključanja, odnosno zmrzavanja. Rijetki su to preživjeli, a ako jesu — onda su ostali potpuni bogalji i imbecili. Sjećam se jednog mladića iz Slovenije koji je, preživjevši te eksperimente, kao izbezumljen i luđak kružio po logoru. U prosincu 1943. godine dobio sam gnojnu upalu lijevega oćnog sinusa. Oko mi se bilo potpuno zatvorilo i imao sam strašne bolove, ali na liječnički pregled nisam išao, a ni kasnije kad sam dobio akutnu upalu išijasa.

BJEGUNCI SU SVIREPO KAZNJVANI

U Dachau se strašno postupalo s bjeguncima. Negdje krajem 1943. godine, za vrijeme rada izvan logora, pobjegli su dva Rusa. Alarmne sirene logora su za to vrijeme jezivo zavijale, a nas su uz psovke i batinanje, postrojili na glavnom »Apel-platzu«. Bjegunci su već drugog dana bili uhvaćeni, a mi smo gotovo čitavo to vrijeme morali stajati u stroju. Mnogi su od iscrpljenosti i zime padali i umirali. Nitko im od bližih nije smio pružiti pomoć, jer bi to izazvalo siguran pucanj u potiljak. Uхваćene bjegunce, ispremlaćene i krvave proveli bi kroz logor sa lo-

gorskom glazbom na čelu, a zatim bi ih pred svima vješali. Uhvaćeni su za sve vrijeme predsmrtnog marša kroz logor na prsima i leđima nosili tablu s natpisom: »Ja sam opet ovdje«. Bile su to uzasne metode zastrašivanja. Bolje nisu postupali ni s vlastitim dezerterima, njemačkim vojnicima ili esevocima. Vidio sam jedan takav slučaj u kome su tri esevoca u krugu logora jurila za dezertrom i po njemu tukli korbačima i kundacima. Ovaj je posrtao, na zapovijed se opet dizao i padao — dok konačno nije ostao ležeći nepomičan. U logoru je postojalo nekoliko bunkera u kojima je gestapo mučio i ubijao zatvorenike na najsvirepije načine. Među zatvorenicima su bili rijetki koji su nešto detaljnije znali o bunkerima, a ukoliko su znali nisu o tome govorili, jer bi u slučaju otkrivanja bili odmah likvidirani.

SMRT KAO SPASENJE

Politički rad i javno djelovanje unutar logora u takvim uvjetima jedva su se osjećali, i to samo među najbližima. U Dachau je bilo ostalo nekoliko zatvorenika, Jugoslavena iz zatvora u Italiji. Među njima Branko Dumančić i Jere Matošić iz Splitske, Ante Čoga iz Zatona kod Šibenika, Miloš Trlajac i Vinko Panikota iz Šibenika i neki drugi, čija sam imena zaboravio. Većinom smo se okupljali, razgovarali o situaciji i novostima koje bismo čuli a ponekad ispod glasa i zapjevali. Bilo je važno održati životni moral na visini. Osnovno u dogovoru je bilo da treba sabotirati na radu i tako što manje koristiti Njemačkoj i ne očajavati. Ovdje moram istaknuti da je uslijed permanentnog mučenja, straha i gladi velik broj zatvorenika bio potpuno apatičan, indiferentan prema svemu što se s njima i oko njih događalo. To se najbolje vidjelo u času oslobođenja, kad su mnogi od zatvorenika tupo buljili u svoje oslobodioce i nisu uopće davali znakove bilo kakvog uzbuđenja. Nisu znali da li da izlaze iz logora ili da se vrate nazad. Lica su im bila potpuno bezrazložna, upale oči ličile su na dvije jame bez dna. Smrt je u tim uvjetima dolazila kao spasenje.

(nastavit će se)

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera domaćeg filma — NA MJESTO, GRADANINE POKORNICI — (do 17. I.)

Premijera francuskog filma — LUPEZI VELIKOG SRCA — (18. do 20. I.)

»20. APRILA«: premijera talijanskog filma — KORZIKAN-SKA BRACA — (do 17. I.)

Francuski film — KARTUS — (18—19. I.)

»SIBENIK«: — premijera američkog filma — SLATKA PTICA MLADOSTI — (do 17. I.)

Premijera sovjetskog filma — BITKA ZA SEVASTOPOLJ — (18—19. I.)

DEZURNE LJEKARNE

Do 1. I — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 16—22. I — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROĐENI

Joško, Zdravka i Davorke Grubišić; Nevija, Ante i Vesele Kalabrić; Saša, (ž) Josipa i Danire Pačić; Boško, Petra i Ane Čupić; Ivo, Branka i Katarine Maras; Damir, Mladena i Ivanke Čular; Zvonimir, Slobodan i Jozici Vodopija; Grozdana, Ivana i Ivanke Jurić; Irena, Milana i Ane Bedrića; Ivanka, Skarica Benjamina i Skorić Jerke; Jasna, Ilije i Danice Pešić; Suzi, Josipa i Anđele Juras; Irena, Ivana i Efrema Pačić; Karega; Višnja, Branka i Marića i Popović Marije; Ivan, Gojka i prof. Lucije Parun; Sineva, Ivana i Milke Vučenočić; Ante, Mirka i Ane Đaković; Mladin, Luke i Mare Bakula; Miroslav, Ante i Božice Bastić; Ivo, Mile i Marije Mišković; Nada, Momira i Mirjane Zlatanović; Borka, Ilije i Ružice Medić; Snježana Ante i Marije Klarić; Novica, Ante i Frane Jakoliš; Halima, Đure i Milice Ponoš; Siniša, Ante i Blaženke Baus; Dino, Jure i Marije Bogdan; Snježana, Antuna i Nedjeljke Rak i Marina, Maria i Tonke Fantov.

VJENČANI

Mihić Milivoj, službenik — Lovrić Marija, student; Kuač Vlade, kondukter — Zorica Marija, radnik; Labura Petar, pomorac — Čala Dušana, službenik; Milošević Branko, podoficir JRM — Kardum Marija, trg. pomoćnik, Ivas Radoslav, strojobravar — Ivas Anka, trg. pomoćnik; Jakoliš Dane, radnik — Manojlović Radojka, trg. pomoćnik; Ančić Marko, mehaničar — Berović Anka, arh. tehničar; Bijelić Dušan, službenik — Mudronja, Davorka, službenik; Rončević Frane, radnik — Knežić Milka, domaćica; Ljubić Dane, radnik — Jukić Kata, kralja i Vrljević Svetomir, tesar — Brkić Nevenka, domaćica.

UMRLI

Milić Albert pok. Petra, star 67 godina; Trlaja Dunko pok. Josipa, star 55 godina; Vukić Božica Josina, stara 50 godina; Markota Mara r. Junaković, stara 84 godine; Benković Diana Simina, 13. dana i Antunac Mate pok. Špire, star 73. godine.

OSIGURAVAJUĆI ZAVOD TRAZI

povjerenika za obavljanje akviziterskih poslova u gradu Šibeniku.
Nagrađivanje uz proviziju po pravilniku Zavoda.
Zainteresirani neka se odmah obrate ovom Zavodu.

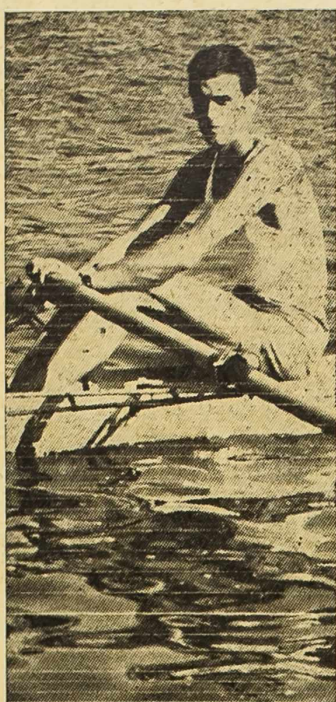
OGLASI

PRODAJE se trosobni etažni stan, useljiv. Uпитati Bračić, Miminac I/I.

PRODAJE se jedna harmonika 32 basa (talijanska marka). Ponude dostaviti redakciji.

OBAVIJEST

Mole se pretplatnici koji nisu podmirili pretplatu za 1964. godinu da istu izvrše, te da obnove pretplatu za 1965. godinu.
Uredništvo

Damir Trlaja na Bledu

perspektivnih veslača iz Beograda i Zagreba.

Naš suradnik je prošlih dana boravio na Bledu i evo što je on u taboru reprezentativaca zabilježio.

— Tko će se priviknuti na ovako dosta hladne dane? To su bile riječi samo veslača s primorja, dok oni koji svake godine snijegu imaju u izobilju, radovali su se kad su ugledali skije i skijašku opremu.

Ali ipak je jedan među njima bio najtužniji i na licu mu se vidjelo da mu nije drago što će poslije sastanka morati navući skije na noge i protrčati zaledenim ravnicama Bleda. To je bio veslač koji prvi put učestvuje na zimskim pripremama, naš dobar poznanik i ljubimac veslačkog sporta Damir Trlaja.

Nakon dogovora u planu rada, zamolili smo trenera Klavoru da nam nešto ispriča o izgledima Trlaja na ovogodišnjim takmičenjima koja pred njim stoje, i evo što nam je on rekao:

— Prije svega, mogu vam kazati da je Damir dosta perspektivan veslač i da Veslački savez, a i ja kao trener od njega u ovoj sezoni najviše i očekujemo. Ali ipak od njega će najviše zavistiti njegov ovogodišnji uspjeh. Smatram da Damir mora u ove zimske dane najviše raditi na dobivanju fizičke snage i na otklanjanju nekih slabosti koje se mogu primijetiti za vrijeme rada na vodi.

Šta mislite o plasmanu ostalih članova?

— Ako budu svi članovi olimpijskog osmerca i ove godine zajedno trenirali, bez pretjerivanja vam mogu kazati da

će postići još bolje uspjehe. Na Bledu trenira još nekoliko veslača, iz kojih će biti sastavljen jedan dobar četverac s kormilarom i dvojac također s kormilarom.

Nakon razgovora sa simpatičnim Klavorom, potražili smo Trlaju, da malo s njim porazgovaramo o zimskim pripremama i o ovogodišnjim rezultatima.

— Dosta mi je hladno kaže Trlaja.

Kako će biti na skija-rom?

— Teško. Ja se nadam da ću brzo naučiti, jer se za ovu vrstu sporta dosta zanimam. To nam nije ni uspio reći, a skije su mu pobjegle ispod nogu.

Sviđa li vam se Bled?

— Kako da ne. Kao što je lijep ljeti, tako je lijep i sada, zimi.

Kako su Vas primili Bledani?

— Izvanredno, a naročito poslije moga velikog trijumfa na međunarodnoj regati prošle godine.

Koliko ćete puta dnevno trenirati?

— Dva puta, a možda i više. To sve zavisi kakav je plan trener Klavora za mene izradio.

Da li ćete ove godine postići bolje rezultate?

— Mene je važno da prugu od 2.000 metara veslam ispod 7 minuta, što je svakako dostiživo. I ako to ostvarim, vjerujem da ću na ovogodišnjem šampionatu Evrope zauzeti bolje mjesto.

Je li istine da napuštate »Krku«?

— Ja vam o tome ništa neznam reći. Teško mi je napustiti moj rodni kraj, grad u kojem sam upoznao dosta prijatelja i grad za kojeg me vežu velike uspomene.

Šta je bilo sa zaposlenjem?

— Poslije povratka iz Bugarske, prošle godine, meni u Tvornici ferolegura nisu dali da radim na radnom mjestu na kojem sam dotad radio, to jest na mjestu pomoćnika šofera. Međutim, nakon velikih natezanja ja i danas radim u Tvornici.

Cujemo da ćete na Bledu ostati 8 mjeseci?

— Vidjet ćemo. Ako mi se pruži prilika, ja sam voljan da na Bledu ostanem čitavu ovu sezonu.

Damire, hvala lijepa i želimo vam velike uspjehe. Želja nas sviju Šibenčana je da i ove sezone branite boje naše »Kрке«, koja je poznata širom svijeta, boje svoga grada i boje naše zemlje.

Poslije toga razgovarali smo s još jednom grupom veslača, među kojima se nalazio još jedan Dalmatinac, a to je Marko Mandić, član posade olimpijskog osmerca; inače Mandić je rođen u Konjevratima, a prvi put je u »Mornaru« uzeo veslo u ruke. Kako nam je rekao, više neće veslati za splitski »Mornar« — nego će sada veslati za »Bled«, koji će ove godine, kako on kaže, igrati veliku ulogu u ekipnom prvenstvu Jugoslavije.

Nešto poslije 16 sati srdačno smo se rastali od Bleda i njegovih stalnih gostiju.

Hoće li nešto „puknuti“ u prosvjeti

(Nastavak sa 4. strane)
misao u planu na početku školske godine. Učenici bi trebali posjedovati dobro opremljene radionice i kabinete, trebali bi u našim organizacijama vidjeti modernu proizvodnju, a u svoje slobodno vrijeme koristiti se prostorijama za rad. Međutim, svega toga nema: nastavna sredstva su zastarjela, a i ono malo opreme što je imaju ne odgovara zahtjevima današnje nastave. Drugim riječima, ne postoje mogućnosti za organizirani odgoj omladine.

Nastavnici bi u prvom redu trebali biti nosioci takve aktivnosti. Ali, postavlja se pitanje da li oni mogu u sadašnjoj situaciji: preopterećeni su obavezama u redovnom radnom vremenu i izvan njega. Njihov položaj u našoj komunici je znatno težak. To pokazuju primanja prosvjetnih radnika i stanovi, to pokazuju rezultati natječaja.

PREMALA SREDSTVA ZA MATERIJALNE RASHODE

Osamostaljšanje prosvjetnih institucija nemoguće je ostvariti bez osamostaljenja u financijskom pogledu. U realizaciji toga cilja, prosvjetne ustanove su obavezne da se uspoređuju s ostalim djelatnostima na području komune i da na toj osnovi formuliraju zahtjeve prema osnivaču. Tačno je da naše škole ne postavljaju svoje zahtjeve, već im se sredstva za lične rashode odmieravaju prema Zakonu o javnim službenicima, a za materijalne rashode u okviru mogućnosti osnivača. Iz toga proizlazi da položaj prosvjetnih institucija u pogledu financiranja nije zadovoljavajući. Istina je da komuna izdvaja znatna sredstva za pokriće rashoda i izgradnju novih škola, ali također je činjenica da osobni dohoci u prosvjeti znatno zaostaju za onima u privredi i društvenim službama. Poznato je također da ni sredstva za materijalne rashode nisu dovoljna, a za investiranja u opremu škola i troškova za investiciono održavanje koriste se sredstva amortizacije, čija vrijednost ne odgovara i stepenu utroška zgrada ni opremi škola. Takvo stanje ilustrirano je činjenicom da npr. društveni Fond za školstvo u 1963. godini nije podmirio sve obaveze škola za lične i materijalne rashode, pa su one u završnim računima za tu godinu iskazale obaveze u iznosu od 26 milijuna i 100 tisuća dinara. Prema financijskom planu društvenog fonda za školstvo za proteklu godinu za materijalne rashode pro-

vjetnih ustanova predviđene je iznos koji čini 5,45 posto od cjelokupnih rashoda ovih institucija. Kad se ima u vidu da se tim sredstvima pokrivaju rashodi za funkcioniranje nastave, za nabavu učila i opreme za održavanje školskih zgrada, a da su cijene proizvodima i uslugama znatno porasle, onda nije teško zaključiti da su škole u protekloj godini raspolagale sa manje sredstava nego li 1963. godini.

OSOBNI DOHOCI ZNATNO ZAOSTAJU ZA ONIMA U PRIVREDI

Kakva je situacija u pogledu sticanja osobnih dohodaka prosvjetnih radnika? Uspoređujući osobne dohotke u prosvjeti s onima u privredi i društvenim službama za 1963. godinu, proizlazi da su osobni dohoci u privredi i drugim službama za radna mjesta sa višom i visokom spremom u odnosu na radna mjesta za koja se traži ista sprema u prosvjeti veći za 41 posto. Što se tiče službenika sa srednjom stručnom spremom, osobni dohoci u prosvjeti i privredi su uglavnom izjednačeni, dok su kod pomoćnih službenika osobni dohoci u privredi veći za 5, a kod nekvalificiranih radnika za 10 posto. Polazeći od ustavnog načela — da radnici i

službenici u društvenim službama za isti rad ostvaruju i istu nagradu kao i radnici i službenici u privredi — sindikat prosvjetnih radnika zahtijevao je da osobni dohoci prosvjetnih radnika u 1964. godini rastu brže nego osobni dohoci u privredi. Ali, kretanje osobnih dohodaka u šibenskoj općini nije išlo u prilog rješavanju tih problema. Naime, prema podacima za razdoblje siječanj-lipanj 1964. osobni dohoci u privredi i drugim djelatnostima porasli su u prosjeku za 19 posto, a u prosvjeti za 10 posto, što znači da se razlika u osobnim dohodima između prosvjete i privrede u tom razdoblju povećala. S obzirom da ne raspolazemo podacima za drugo polugodište 1964. god. ne možemo precizno utvrditi današnje stanje. Ali, budući da su od 1. kolovoza prošle godine osobni dohoci u prosvjeti povećani za 1.500 dinara mjesečno na ime naknade za povećanje cijene, a veći broj radnih organizacija povećao je osobne dohotke na ime te naknade za više od 1.500 dinara mjesečno, onda se može zaključiti da se i u tom razdoblju povećala razlika na štetu prosvjetnih radnika i da osobni dohoci u prosvjeti imaju tendenciju sporijeg rasta od onih u privredi. Dakle, zasad je još nepoznato.

Počele zimske priprema veslačke reprezentacije na Bledu

Dok svi sportaši iz hladnih krajeva u ove zimske dane odlaze u toplije krajeve, to jest na Jadran, dotle su se članovi veslačke reprezentacije, pod rukovodstvom Saveznog trenera Petre Klavare, prošlog petka sakupili na Bledu, pripremajući se za ovogodišnju bogatu veslačku sezonu. Oni će u toku petnaestodnevnih priprema najviše raditi na fizičkoj spremi i otklanjanju slabih strana pojedinih reprezentativaca. Na pripremama se nalaze svi veslači koji su na tokijskoj Olimpijadi branili boje naše zemlje, te prošlogodišnji prvak u skifu, šibenčanin Damir Trlaja. Ovih dana se očekuje dolazak četvorice

»Magneti«

PRVI NASTUP

Iste večeri kada je dvorana Doma JNA okupila ljubitelje Đorđa Marjanovića i drugih beogradskih pjevača, kuća Narodnog kazališta bila je gotovo opsjednuta mladom publikom, koja je došla da sluša prvi solistički koncert šibenskih »Magneta«. Kao solisti, nastupali su Joško Lovrić, kojem je ovo bio jedan od prvih ozbiljnijih nastupa, i već poznati pjevač Miše Kovač.

U prvom dijelu programa »Magneti« su prikazali karakteristične motive iz raznih zemalja u odgovarajućem ritmu, uglavnom uigrano, iako ponekad preglasno. Drugi dio programa posvetili su reviji ritmova od bluz do tvista. Između tačaka nastupali su u prvom dijelu Joško Lovrić a u drugom Miše Kovač.

»Magneti« su otvorili svoj koncert »Maršem na Drini« od Stanislava Biničkog, koji je komponirao još 1914. godine. Slijedeća tačka bile su toliko poznate »Oči čornije«. Prvu pjesmu koju izveo je Joško Lovrić (Blue berry hill). Uz najbolju volju za shvaćanje njegova početničkog staža mora se priznati da je ova stvar izveo sa dozom nerazumijevanja ovoga tradicionalnoga američkog motiva. Ubrzani ritam još je više upropasito ovu melodiju. Nekoliko poznatih ritmova, šansonu Dalide »Havana Nargila«, »Espagnju« i

»Setnju«, »Magneti« su izveli u dobrom stilu; treba istaći uspješno soliranje Siniše Škarice i odmjereni sviranje harmoniste Branka Vudraga, te svakako dobrog bubnjara Nikicu Šprljana.

Melodiju »Poljubi me brzo« Lovrić je izveo znatno bolje. Isto tako i njegova izvedba tvista (»Koketiranje«) bila je dobro prihvaćena od publike, čije je reagiranje inače bilo dosta spontano i otvoreno. Nakon melodija »Svjetlo ljubavi«, »Koliko dugo« i »Moj ritam«, u kojoj je također pjevao Lovrić, prvi dio koncerta bio je završen kompozicijom Kinela »Kostrena u noći«.

Drugi dio programa otpočeo je dosta temperamentnije, iako dosta dobro izvedeni bluz publika nije primala najsrdačnije. Miše Kovač otpjevao je »Čin-čin« dovoljno uspješno, s obzirom da ta melodija ne pruža pjevaču tko zna kakve mogućnosti. Veće mogućnosti pokazao je Miše u pjesmi »Moj odgovor« (prvi put pjevane u Šibeniku). Slušaoci su tražili »bis«. U izvedbi bugija dobro se istakao Nikica Šprljan sa bubnjem. Tačka je morala biti ponovljena. Veći dio auditorija bio je veoma temperamentan i gotovo na klimaksu raspoloženja. To je ujedno bila najuspješnija tačka večeri, izgleda sasvim neočekivano. Sličan štimung tra-

jao je i za vrijeme izvođenja Preslijeva roča. Mišini »Lampioni« značili su izvjesno smirenje, ali atmosfera je i dalje bila naelektrizirana. Slijedeći tvist do kraja je zagrijao mladu publiku. Dalarin kompoziciju »Ti si bila dio svijeta« Miše je izveo možda najbolje od svih, pjevajući na vlastiti tekst. Ta je pjesma izazvala duže skandira-

ranje. »Samo jedan mali poljubac« Kovač je izveo u istom raspoloženju i nakon burnog odobravanja morao je ponoviti. Predposljednja tačka bila je kompozicija Siniše Škarice, kojoj nam se Siniša predstavio i kao kompozitor. Konferansijer je sugerirao slušaocima da je nazovu »Bilo je to u januaru«. U posljednjoj ta-

čki programa Miše Kovač je s oduševljenjem otpjevao kompoziciju Reya Charlesa »Što znači život moj« u stilu Dalare. No, ponavljajući jedan njen dio, umalo nije upropasito ovu svoju najbolju stvar. Ipak, sve je sretno završilo i slušaoci su napustili Kazalište burnim odobravanjem. To je bio neumoljiv uspjeh »Magneta«.

J. Č.